



DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/28

V legislatura

Any 2000

Núm. 34/fascicle 1

Presidència
del Molt Honorable Sr. Maximilià Morales i Gómez.

Sessió celebrada dia 6 de juny del 2000

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 2406/00, de l'Hble. Sr. Diputat Cristòfol Huguet i Sintès, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions demostratives de reconversió territorial. 1383
 - 2) RGE núm. 2408/00, de l'Hble. Sr. Diputat Cristòfol Huguet i Sintès, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni com a element per substituir el desenvolupament reglamentari d'una llei. 1384
 - 3) RGE núm. 2471/00, de l'Hble. Sr. Diputat Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a presentació per part del Govern de les Illes Balears dels vehicles PAC mòbil. 1385
 - 4) RGE núm. 2542/00, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Rotger i Llabrés, del Grup Parlamentari Popular, relativa a invitacions del Centre Balears Europa. 1386
-

5) RGE núm. 2474/00, de l'Hble. Sr. Diputat Manuel Jaén i Palacios, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cessament del director del Centre d'Investigacions Tecnològiques de Turisme de les Illes Balears. 1387

6) RGE núm. 2475/00, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a gestió de les finques l'Albarca i Es Verger. 1387

7) RGE núm. 2478/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a distribució dels 138 milions de pessetes per a la rehabilitació de la cova d'Es Culleram. 1389

8) RGE núm. 2480/00, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a elaboració d'un vídeo sobre la Llei d'espais naturals. 1389

9) RGE núm. 2479/00, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a promoció dels equips balears de bàsquet en la Lliga LEB. 1390

10) RGE núm. 2473/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a prohibició de recollida d'aigua dels avions contra incendis. 1391

11) RGE núm. 2476/00, de l'Hble. Sr. Diputat José María González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a informe sobre la qualitat de l'aigua de les platges de Balears. 1392

12) RGE núm. 2472/00, de l'Hble. Sr. Diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a decret de mesures especials per a la gestió dels recursos hídrics. 1393

13) RGE núm. 2407/00, de l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a infraestructura de la Conselleria d'Economia, Comerç i Indústria. 1394

II.- Debat de les propostes de resolució presentades a la comunicació del Govern RGE núm. 2038/00, sobre la diferència dels costos dels combustibles agrícoles i pesquers a les Balears i la resta de l'Estat espanyol. 1402

III.- INTERPEL·LACIONS:

1) RGE núm. 1896/00, del Grup Parlamentari Popular, relativa a política en matèria d'ordenació i planificació de l'assistència sanitària a les Illes Balears i de gestió dels hospitals del Complex Hospitalari de Mallorca. 1395

IV.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 2068/00, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a llistes d'espera a l'hospital Verge del Toro. 1406

2) RGE núm. 2097/00, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aplicació de la Llei orgànica 5/2000. 1411

3) RGE núm. 2161/00, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pla de gestió del patrimoni històric de titularitat o gestionat pel Govern de les Illes Balears. Fascicle 2

V.- Debat de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu RGE núm. 2242/00, presentada al Projecte de llei RGE núm. 1827/00, de modificació de la Llei 12/1999, de 23 de desembre, de mesures tributàries administratives i de funció pública i econòmiques. Fascicle 2

VI.- Debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials del Projecte de llei RGE núm. 4583/00, de creació del Servei Balear d'Ocupació. Fascicle 2

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Començarem la sessió plenària corresponent al dia d'avui. El Sr. Portaveu del Partit Socialista Obrer Espanyol...

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sí, Sr. President. Sol·licitaríem un canvi d'ordre a l'ordre del dia que tenim avui. Demanaríem que passàs en primer lloc la interpellació RGE núm. 1896/00, donat el fet que la consellera ens ha manifestat que s'ha de desplaçar a Madrid a una reunió en el Ministeri de Sanitat i, per tant, seria convenient que disposàs del temps suficient per arribar a l'aeroport.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. El que em proposen és tractar primer la interpellació citada, 1896, i a continuació continuar amb l'ordre del dia habitual, no és així? Hi ha algun inconvenient?, s'aprova el canvi d'ordre del dia per part dels grups parlamentaris? Es pot entendre per aprovat? Molt bé, idò ho farem d'aquesta manera.

Passam idò al torn de preguntes. Els faig el recordatori habitual que les dues parts intervinents, Govern i diputat, tenen dos minuts i mig globalment per a tot el temps d'intervenció, amb la qual cosa la pregunta se substancia en cinc minuts com determina el Reglament, i que 30 segons abans d'acabar el temps que té l'intervinent s'encendrà el llum vermell per orientar-los.

I.1) Pregunta RGE núm. 2406/00, de l'Hble. Sr. Diputat Cristòfol Huguet i Sintès, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions demostratives de reconversió territorial.

La primera pregunta, 2406, és ajornada de la sessió de dia 30 de maig, relativa a actuacions demostratives de reconversió territorial, que formula l'Hble. Diputat Sr. Cristòfol Huguet i Sintès, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTÈS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Conseller, el primer que he de fer és una correcció perquè hi va haver un error material a l'hora de transcriure la pregunta, i allà on diu "disposició addicional onzena", naturalment ha de dir "addicional segona i transitòria onzena", hi ha una part que havia quedat a l'ordinador.

I aclarit açò la pregunta és senzilla. En relació a l'addicional segona, que facultava el Govern a dictar disposicions necessàries per a aquesta reconversió territorial, i la transitòria que el facultava per executar-les. Què ha fet el Govern respecte d'aquestes dues disposicions?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller d'Ordenació del Territori té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, d'acord en aquest tema que, efectivament, preveu àrees de reconversió territorial a les Directrius d'Ordenació, tema en què estam completament d'acord i que pensam desenvolupar durant aquest mandat, fins a aquest moment, evidentment, és impossible poder presentar una demostració o una actuació demostrativa, perquè el que es fa és treballar en possibles actuacions.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Huguet Sintès.

EL SR. HUGUET I SINTÈS:

Gràcies, Sr. President. El poc temps no em permet censurar-li d'una manera més llarga, que no més dura, aquesta deixadesa per part del Govern. No es pot fer política de restricció territorial o política d'utilització correcta del sòl de què disposam sense reconversió. Si no han dictat cap disposició, que és el que els deia l'addicional segona, si no han fet cap demostració tenien sis mesos a partir de l'aprovació de les Directrius l'any passat, el mes d'abril de l'any passat. Açò ens demostra, sobretot després de veure el decret que han aprovat d'ajudes a l'habitatge, que tal vegada aquest govern creu poc en la filosofia de reutilitzar el que tenim i d'estalviar territori. No basten disposicions per no utilitzar nou sòl, sinó que és molt important, per a activitats econòmiques i per a la resta, que es reutilitzi.

Sr. Conseller, rectifiquin el més prest millor perquè el seu camí és absolutament erràtic en aquesta qüestió. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Sr. Conseller d'Ordenació del Territori i Obres Públiques té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, no és gens erràtic el camí que tenim. Evidentment la política en què s'ha de basar l'ordenació territorial en aquestes illes, que és la recuperació d'espais que estan degradats, millores, esponjaments..., i de fet, de fet -si m'escolta el Sr. Diputat- en aquest moment a la Comissió Interdepartamental de Turisme, en col·laboració amb altres conselleries ja s'està treballant en la recuperació, esponjament i millores d'espais com és el Port de Sóller, la platja de Muro, la platja de Palma i són feines. El que passa és que aquesta feina no és suficient, entenem, i a més a més obligarà a un gran esforç pressupostari per part d'aquesta comunitat autònoma aconseguir aquests objectius.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 2408/00, de l'Hble. Sr. Diputat Cristòfol Huguet i Sintès, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni com a element per substituir el desenvolupament reglamentari d'una llei.

Passam a la segona pregunta, 2408, també ajornada de la sessió plenària del dia anterior. És relativa a conveni com a element per substituir el desenvolupament reglamentari d'una llei, que formula l'Hble. Diputat Sr. Cristòfol Huguet i Sintès, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTÈS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, benvingut al Govern; enhorabona perquè, a vostè, li correspon la seva elecció, encara que hagi fet el nomenament el president. Demanàvem a l'anterior conseller, i li tocarà contestar-nos a vostè, d'acord amb la disposició final segona de la Llei 8/99, de transferència en matèria d'agricultura i pesca, que assenyala que entrarà en vigor l'efectivitat de la transferència el primer de gener del 2000, i també del punt dos de l'article dos, que són les competències delegades, on s'assenyala que s'han d'exercir de conformitat amb un reglament que ha d'aprovar el Consell de Govern.

Vostè ja haurà sabut, encara que dugui poc temps a la conselleria, que aquest reglament no s'ha promulgat i que, en canvi, s'han aprovat convenis. Creu, Sr. Conseller, que un conveni substitueix o pot substituir el reglament que mana la Llei?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet Sintès. Té la paraula el Sr. Conseller d'Agricultura, al qual donam la benvinguda a aquesta cambra.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Mateu Morro i Marcè):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, crec que, com vostè ha dit, és cert que la Llei d'atribució de competències al consell insular en aquesta matèria estableix que s'han de regular mitjançant reglaments. El que passa és que també és cert que el Govern estima que amb conveni es podran acordar els mecanismes adequats de coordinació i informació mútua en les matèries que són objecte d'atribució a un consell insular per una llei.

La Comissió Interinsular d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, integrada pels consells i el Govern, va acordar que la delegació de competències en matèria d'inspecció i sanció en matèria de pesca es realitzàs de forma consensuada entre les dues administracions, consensuada intentant aportar un component paccionat i un component d'acord, com ha de ser, entre el

consell i el Govern. El conveni que es va signar entre el Consell Insular de Menorca en matèria de pesca va ser aprovat per acord del Consell de Govern de 14 d'abril del 2000. Per tant, a partir d'aquest fet, podem entrar en una discussió jurídica sobre si un conveni aprovat per un consell de govern pot tenir o no el valor d'un reglament. En aquest sentit podríem fer referència a la Llei 50/1997, de 27 de novembre, aplicable (...) llei autonòmica que regula la forma de les disposicions i resolucions del Govern, dels seus membres i de les comissions delegades, i admet els acords del Consell de Ministres, i per extensió haurà d'admetre els del Consell de Govern.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller d'Agricultura. Sr. Huguet Sintès, té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTÈS:

Sr. Conseller, la pregunta concreta no era si discutíem jurídicament què passa, sinó què creu el Govern. He d'entendre, Sr. Conseller, que el Govern creu que un conveni substitueix un reglament?, és a dir, a partir d'ara, quan vengui bé al Consell de Govern, allà on la llei diu que ha de fer un reglament farà convenis? Farà el que li doni la gana?

Aquesta és la pregunta, Sr. Conseller, i nosaltres creim que té transcendència sobretot en matèria d'inspecció i sanció pesquera perquè, què passa? El conveni diu que tindrà efectivitat el primer de maig, la Llei diu dia primer de gener; el conveni diu que ho farà el Consell a partir de primer de maig, la Llei diu a primer de gener. Què passa amb els expedients que hi ha per infraccions?, seran nuls de ple dret?, què passa amb la seguretat jurídica d'aquests expedients? Què opina el Govern de tot açò?

Sr. Conseller, vostè el que m'ha de posar de manifest és clarament què pensa el Govern?, si pensa el Govern, respecte dels reglaments que diu la llei, que mana la llei, fer convenis? Tengui en compte -vostè no era present a les sessions fins ara- que estam cansats, en preguntes, de detectar incompliments. Vostès ho ha escoltat amb el seu company antecessor, de quina manera, l'addicional segona de les Directrius o la transitòria onzena, les passava per alt. Han passat olímpicament del que diuen les lleis. Jo ho comprenc, que el pacte els obliga més que la llei i que no sé quantes coses més, però en qüestions jurídiques que afecten a tercers, no qüestions simplement polítiques de partits, hauríem de tenir una postura clara.

Li repetesc, un conveni...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet Sintès, ha acabat el seu temps, però com que ja li ho havia dit, no importarà que li ho repeteixi.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller d'Agricultura, té la paraula i 35 segons de temps.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Mateu Morro i Marcè):

Moltes gràcies, Sr. President. Jo crec, Sr. Diputat, que un conveni és un acord entre dues institucions, entre el Consell Insular de Menorca, en aquest cas, i el Govern de les Illes Balears. Per tant entenc que es va produir una relació que va permetre veure que l'aplicació d'aquesta llei i d'aquesta delegació de competències es feia de manera pactada, de manera acordada. Per tant, vull pensar que s'ha respectat almenys una voluntat d'arribar a acords amb les institucions insulars i se li ha donat molta d'importància. Evidentment la voluntat del Govern és aprovar reglaments i en aquest cas, com he dit, en la mesura en què va ser aprovat pel Consell de Govern, creim que té un valor de reglament.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller d'Agricultura. Reconec davant la Cambra que hem donat 10 segons més al conseller d'Agricultura per mor de la seva estrena, però el sistema de preguntes continuarà essent regit com ho ha estat fins ara.

I.3) Pregunta RGE núm. 2471/00, de l'Hble. Sr. Diputat Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a presentació per part del Govern de les Illes Balears dels vehicles PAC mòbil.

Tercera pregunta, 2471, relativa a presentació per part del Govern de les Illes Balears dels vehicles PAC mòbil, que formula l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera, la setmana passava vàrem assistir a la presentació per part del president del Govern balear i de l'Hble. Consellera dels deu PAC mòbils que han de recórrer les Illes. Va sorprendre l'absència de representants de l'Insalud, atès que aquesta institució cofinança, no sé exactament en quin percentatge però cofinança el projecte, és a dir, aquest és un projecte cofinançat almenys entre l'Insalud i el Govern balear, i naturalment va cridar l'atenció l'absència dels membres de l'Insalud. Per tant, formulam la pregunta per si es pot aclarir.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fiol. Té la paraula la Sra. Consellera de Sanitat.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Sr. President, senyores i senyors diputats, Sr. Fiol, els responsables de l'Insalud, així com els d'Atenció Primària, varen ser convidats a la presentació dels PAC mòbils.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Sanitat. Sr. Fiol té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Sí, efectivament, pot ser que fossin convidats, però sembla ser, segons algunes indagacions que hem pogut fer, que el conveni que ha de permetre funcionar aquests PAC mòbils, és a dir, l'acord entre el Govern balear i l'Insalud, no està signat; és a dir, no es compta en aquests moments amb els doblers necessaris perquè els metges estiguin circulant dins aquests vehicles. Per tant, aquesta presentació no va deixar de ser una presa de pèl a l'opinió pública. Aquests vehicles no estan disponibles perquè no existeixen els metges en aquests moments, no estan contractats els metges que els han de conduir.

Per tant, de qualche manera amb aquesta presentació un poquet espectacular, a la qual el president del Govern i la consellera passaren revista a una sèrie de vehicles que sembla ser, a més, que el vespre anterior els varen haver de pintar per sobre allà on hi havia l'escut de l'Insalud, perquè efectivament no existeix aquest acord, ha resultat, al nostre mode de veure i dit en termes d'absoluta simpatia, una certa estafa processal a l'opinió pública, que veu que es presenten uns vehicles que a més havien d'estar circulant els primers dies de juny i no són al carrer, perquè si els he de dir on són idò ja ho poden imaginar: els vehicles estan aparcats a l'Hospital Psiquiàtric.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fiol. Sra. Consellera de Sanitat té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Sr. President, senyores i senyors diputats, Sr. Fiol, cal recordar-li que és la conselleria que fonamentalment finança el projecte, i precisament, perquè volem una gestió més eficient, el nostre interès és que el projecte esmentat sigui compartit amb l'Insalud, compartit. Li he de fer saber, Sr. Fiol, que des del mes de setembre començarem les converses; aquestes han estat positives i hem avançat en el tema fins al punt de presentar fa pocs dies, com vostè bé ha dit, els PAC mòbils com a un fet tangible i consumat.

No es preocupi, Sr. Fiol, perquè en aquest govern no veurà vostè la manca de coordinació i la ineficàcia més absoluta que vostè va protagonitzar amb l'helicòpter de Formentera, amb el regal a l'Insalud de gairebé 157 milions de pessetes pagats per aquesta comunitat autònoma amb els doblers de tots els nostres ciutadans. Perquè sí, Sr. Fiol, el cert és que vostè no s'entenia amb l'Insalud, i això que era del mateix color polític. Ignor si de la mateixa família política.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Sanitat.

I.4) Pregunta RGE núm. 2542/00, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Rotger i Llabrés, del Grup Parlamentari Popular, relativa a invitacions del Centre Balears Europa.

Passam a la pregunta número 4, 2542, relativa a invitacions del Centre Balears Europa, que formula l'Hble. Diputat Sr. Pere Rotger i Llabrés, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. ROTGER I LLABRÉS:

Moltes gràcies, Sr. President. Aquesta pregunta queda formulada tal com està presentada. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rotger. Sr. Conseller d'Educació i Cultura té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Em demana quina opinió me mereix un determinat fet, el Sr. Rotger. Li diré que me mereix una opinió negativa, evidentment.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Rotger, té la paraula.

EL SR. ROTGER I LLABRÉS:

Compartesc aquesta opinió. Vull recordar que són moltes les iniciatives que es duen per part de moltes entitats cíviqes i culturals de les Illes, com també d'aquest govern, encapçalat en aquest cas a través del conseller d'Educació i Cultura, que avui mateix he pogut escoltar per la ràdio que vol signar un conveni amb una cadena privada per normalitzar la nostra llengua, cosa que aplaudim. Veim que els Joves per la Llengua duen campanyes per promoure l'ús de la nostra llengua dins el camp de l'esport, hem vist la Diada de la llengua, etc., etc. Però qui millor per promocionar i fomentar la nostra llengua que el president de la nostra comunitat autònoma?

Nosaltres creim que hi ha hagut una manca de voluntat i de gestos per a la reafirmació de la nostra pròpia identitat i manca d'autoestima. Fa molts pocs dies aquí un diputat nacionalista va dir que érem una comunitat cosmopolita però no provinciana, i jo he de dir que amb actituds que hem vist en aquests darrers dies no tan sols serem provincians, sinó que haurem de canviar l'eslògan de la nostra comunitat pel de: "Quatre illes, un país, cap futur".

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rotger. Sr. Conseller d'Educació i Cultura té al paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Ara el Sr. Rotger em torna a tocar a mi. Jo li demanaria que ja que comparteix la meua opinió negativa respecte a un determinat fet també compartís la meua opinió negativa davant el fet que les institucions de l'Estat actualment ignoren gairebé sense excepcions la pluralitat lingüística de l'Estat, que compartís que l'Estat no distribueixi a les Balears el BOE en la seva versió catalana, cosa que se li ha demanat des de la nostra conselleria, que compartís amb jo l'opinió negativa del fet que l'Administració perifèrica de l'Estat sistemàticament publiqui únicament en versió castellana totes les seves disposicions, que també comparteixi l'opinió negativa sobre aquest fet. També li agrairia que compartís l'opinió negativa que jo tenc del fet que la *Dirección General de Tráfico* hagi gastat 2.500 milions de pessetes en una campanya de prevenció contra accidents fent-la exclusivament en castellà, i evidentment tots aquests fets negatius a mi m'agradaria que fossin compartits pel Partit Popular i que lògicament el Partit Popular rectificàs.

Respecte al Govern de les Illes Balears li he de dir una cosa. El fet que s'ha produït a Brussel·les no ha estat res més que un funcionament d'inèrcia que es va crear en el primer moment que es va crear el Centre Balears Europa que, quan el va inaugurar el Sr. Soler, el president Soler, a principis del 96, resulta que hi va haver ja un determinat partit polític que va criticar que les targetes haguessin estat fetes exclusivament en castellà i en francès. Malauradament, aquest fet encara no s'ha corregit, però a partir d'ara el Centre Balears Europa té molt clar que ha de donar preferència a la llengua catalana i a partir d'ara les comunicacions del Centre Balears Europa faran ús de la llengua catalana com a llengua de preferència juntament amb el castellà i el francès.

Ara bé, corregir aquest fet, que ja està corregit, no hauria de fer-nos obviar l'existència d'un cúmul de fets negatius que correspon al Govern de l'Estat i, per tant, al seu partit, corregir.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

I.5) Pregunta RGE núm. 2474/00, de l'Hble. Sr. Diputat Manuel Jaén i Palacios, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cessament del director del Centre d'Investigacions Tecnològiques de Turisme de les Illes Balears.

Passam a la pregunta número 5, 2474, relativa a cessament del director del Centre d'Investigacions Tecnològiques de Turisme de les Illes Balears, que formula l'Hble. Sr. Diputat Manuel Jaén Palacios, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, Sr. *Conseller de Turisme*, damos la pregunta por formulada.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller de Turisme té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Les raons han estat una pèrdua de confiança motivada sobretot per funcionament intern, i per dedicació.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Jaén Palacios té la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Es normal que cuando se formula la pregunta se haga en los términos de brevedad por el tiempo tasado, pero yo creo que no es de recibo que el conseller aquí, cuando se le interpela en una sesión de control en las preguntas, nos diga lo que la prensa viene recogiendo o, mejor dicho, parte de lo que la prensa viene recogiendo. Mire, hemos leído con detenimiento todo lo que se ha publicado sobre el particular y hay muchas cosas que corresponden desde luego a filtraciones interesadas desde la propia conselleria.

Yo tengo que decirle que usted ha tenido poco tino, han sido poco certeros sus nombramientos en dos puestos clave como en estos dos sitios, y desde luego usted, a la altura que estamos de mandato, es verdad que o bien se equivocó cuando nombró a estas personas -me refiero a la anterior directora general del Ibatur i al señor cesado, Tarabini, también en el Centro de Investigaciones Turísticas- o se equivocó en los ceses, o se equivocó en los dos casos.

A usted aquí se le requiere para que conteste a la pregunta que és qué razones; no las que publica la prensa, porque ya las hemos leído, se supone que la oposición no es una oposición iletrada, se supone que lee los periódicos, se supone que

entiende lo que se escribe. Por tanto, díganos realmente todo lo que se publica, que está filtrado, incluso con referencias a actas de la sesión correspondiente, díganos qué razones fueron las que motivaron ese despido. Y repito que usted está pasando, por tanto, como una especie de conseller que se dedica a cesar a los demás por miedo a que le cesen a él mismo.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén Palacios. Sr. Conseller de Turisme té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, li he contestat el que crec que s'ha de contestar, que és el que diu l'acta de Consell de Direcció, acta del Consell de Direcció que a més li diré que els motius i les discussions que es varen dur allà dins varen acabar que de forma unànime es va rescindir el contracte al director.

Jo crec que els canvis que hi ha hagut a la conselleria han estat canvis que s'han fet en funció de l'eficàcia; és normal que hi hagi canvis, a la mateixa conselleria altres vegades hi ha hagut canvis, jo crec que els cessaments que es varen explicar en el seu moment, si és que es varen explicar, no varen quedar mai clars... Per tant, això jo crec que no és el motiu de la discussió, el motiu de la discussió és que un conseller i un consell de direcció d'un institut té tot el dret a prendre una determinació, i aquesta determinació és la que s'ha presa, i la informació que jo li he de dir, perquè sinó seria incloure una informació de més i encara poder crear-li més confusions, a vostè, és aquella que consta a l'acta del Consell de Direcció.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Turisme.

I.6) Pregunta RGE núm. 2475/00, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a gestió de les finques l'Albarca i Es Verger.

Passam a la sisena pregunta, 2475, relativa a gestió de les finques d'Albarca i Es Verger, que formula l'Hble. Diputada Sra. Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, formulam aquesta pregunta a la consellera de Medi Ambient perquè des del Grup Popular no entenem quina és l'organització o l'estructuració i distribució de tasques que hi ha dins aquest pacte de progrés. Resulta que fa uns mesos per part de la Conselleria de Turisme, que gestiona el PSOE, es compren unes

finques, les finques l'Albarca i Es Verger; des del Grup Popular es considera que es paga un sobrepreu, que es paguen molts més doblers públics del que realment valien aquestes finques, però això és un fet que ja hem discutit aquí; però és que, a més, després ens trobam que en el mes de maig, en el *Butlletí Oficial* de la comunitat es publica que la gestió d'aquestes finques s'encomana a Semilla, empresa pública que pertany a la Conselleria del Sr. Morro, el nou conseller, d'Agricultura i Pesca, ara PSM.

Jo volia demanar a la consellera de Medi Ambient, que en teoria és la responsable dels parcs naturals d'aquesta comunitat, què pensa del fet que es comprin unes finques, les gestioni una altra conselleria que no és la seva, que és la d'Agricultura, i la Conselleria de Medi Ambient quedi enlaire respecte a la gestió d'aquestes finques públiques que han de ser parc natural.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. Sra. Consellera de Medi Ambient té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Diputada, la gestió per part de Semilla té un caràcter totalment temporal i, a més, ho diu l'acord de Consell de Govern, a l'espera de finalitzar precisament el pla d'usos de la finca que feim en col·laboració amb distintes conselleries, pel qual es podran potenciar els seus usos naturals i ordenar els aspectes concrets d'ús públic. Li vull dir que això demostra que nosaltres, com a Govern, no som compartiments estancs sinó que precisament treballam conjuntament, cosa que no sé si vostès varen ser capaços de fer, quan només..., quan només governava el Partit Popular.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient. Sra. Salom, té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. La resposta de la consellera de temporalitat demostra què passa dins aquest govern: que no hi ha manera de prendre decisions seriosament respecte a temes importants, que no se sap, que tot està en estudi, ara han de realitzar una altra anàlisi d'un tema o de l'altre i, en definitiva, aquest govern no sap prendre decisions en un moment determinat.

Que la consellera de Medi Ambient ens digui que li és igual que es gestionin unes finques públiques per part d'una altra conselleria quan la competència és seva demostra en certa manera el poc pes que té la seva conselleria en aquest cas dins el Govern, i ens agradaria saber si els estatuts de Semilla

permeten gestionar finques públiques; crec que més bé són els estatuts o el decret d'Ibanat, que és el responsable de gestionar les finques públiques que adquireix el Govern balear.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. Sra. Consellera de Medi Ambient té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, Sra. Diputada, crec que vostès no m'han donat a mi lliçons del que és gestionar finques públiques, precisament perquè la gestió de les finques públiques que vostès han fet durant aquests anys deixa molt per desitjar i, a més, li diré també que no només ho diuen altres partits, sinó que ho diu la societat i, a més, una part important, que precisament allò que s'ha de demostrar és que no només se saben fer espais naturals sinó que s'han de gestionar bé, perquè precisament fins ara i durant 16 anys no s'havien gestionat bé les finques públiques.

Jo li vull dir que sí, que efectivament nosaltres, aquest govern, tenim dues coses molt clares. Una primera és que és completament lògic i precisament correspon a un col·laboració que s'hauria de fer entre conselleries, que ja dic que s'hauria d'haver fet abans, precisament per assolir objectius comuns. Nosaltres tenim molt clar, precisament, que una bona gestió del patrimoni públic passa perquè s'incloguin distintes conselleries per millorar dins cada un dels aspectes el que és aquest patrimoni.

Per tant li he de dir clarament que efectivament la Conselleria de Medi Ambient té competències respecte a Albarca i Es Verger, que encomanar provisionalment la gestió l'Albarca per Semilla ha estat una solució ràpida i eficaç per començar a posar en valor els aspectes agrícoles i ramaders, que així ho diu també l'acord del Consell de Govern, d'una finca que a més havia estat abandonada durant una sèrie d'anys. És un exemple claríssim per veure que a nosaltres ens preocupa donar solucions ràpides, factibles i que es vegin en un tema concret com és, com dic, el tema agrícola i ramader mentre feim un pla d'usos, tant d'ús públic com dels valors naturals, de la finca d'Albarca i Es Verger, i pot estar segura, Sra. Salom, que vostès hauran d'agafar l'exemple que donarem amb Albarca i Es Verger i hauran d'entendre que nosaltres sí que sabem gestionar finques públiques i no com vostès.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient.

I.7) Pregunta RGE núm. 2478/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Mari i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a distribució dels 138 milions de pessetes per a la rehabilitació de la cova d'Es Culleram.

Passam a la setena pregunta, 2478, relativa a distribució dels 138 milions de pessetes per a la rehabilitació de la cova d'Es Culleram, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, l'equip anterior de govern del Consell Insular d'Eivissa i Formentera va comprar la cova d'Es Culleram, que com tots vostès saben és un temple de l'època púnica del segle IV aC., i també l'anterior equip de govern va encarregar a una empresa especialitzada de Barcelona un estudi de conservació i rehabilitació que pujava a 40 milions de pessetes. El president del Govern de les Illes Balears, en la seva darrera visita a Eivissa va anunciar que el Govern pensava invertir 138 milions de pessetes. La pregunta que fa el Grup Popular és com pensa distribuir aquests 138 milions.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí Tur. Sr. Conseller de Turisme, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Moltes gràcies, Sr. President. El cost global del projecte del santuari públic d'Es Culleram és de 38.362.470 pessetes amb l'IIVA inclòs.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Turisme. Sr. Marí Tur té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Jo som un home de lletres i les matemàtiques mai no havien estat el meu fort, però les declaracions dues voltes publicades i cap no desmentida que va fer el president del Govern a Eivissa amb motiu de la celebració del dia del Patrimoni de la Humanitat declarat a la ciutat d'Eivissa deien claríssimament 138 milions. Per això a nosaltres ens va estranyar que no hi hagués hagut cap rectificació i que ara també el Sr. Conseller, en nom del president, absent, digui que aquest pressupost són 38 milions. Això nosaltres ja ho sabíem, perquè a més ho vàrem encarregar nosaltres; el que jo li deman, el que nosaltres li demanam és com pensa distribuir aquests 138 milions, que pugen al pressupost, que ja ens semblava prou elevat, en cent milions de pessetes per recuperar el temple d'Es Culleram.

Vagi per endavant que em semblaria perfecte que s'invertissin no 138 milions, sinó 200 milions, però el que ens agradaria saber és com el Govern inverteix tants de milions en un lloc que a nosaltres ja ens semblaven molts els 40 que ens havia demanat, o els 38, que ens havia demanat una empresa especialitzada de Barcelona, que l'encàrrec textual era "estudi d'estabilitat de les pedres en perill del temple d'Es Culleram". Contesti el que li deman.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí Tur. Sr. Conseller de Turisme, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Sr. President, Sr. Diputat, miri, li he de repetir que són 38 milions i les busques que li he dit. Per tant vostè coneix la distribució perquè deu ser el mateix projecte que vostès varen encarregar; no sé si l'hem rebaixat en dos milions però segurament és el mateix projecte.

Jo li aconsell que per a properes vegades doni més credibilitat al que pugui ser el *Diari de Sessions*, on es publicarà la xifra que realment són 38 milions, i no al diari que jo, com suposarà, no tenc una oficina de desmentits. Disculpi si varen sortir 138 milions i vostè ha perdut el temps o ha fet l'esforç de fer-me la pregunta, però jo li dic que són 38 milions només. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Turisme.

I.8) Pregunta RGE núm. 2480/00, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a elaboració d'un vídeo sobre la Llei d'espais naturals.

Passam a la vuitena pregunta, 2480, relativa a elaboració d'un vídeo sobre la Llei d'espais naturals, que formula l'Hble. Sra. Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Aquesta cambra fa una sèrie d'anys va aprovar una de les lleis més importants d'aquesta comunitat, que és la Llei d'espais naturals, i ara resulta que una altra institució, com és el Consell Insular de Mallorca, ha elaborat un vídeo allà on s'ensenyen unes imatges de tots els espais protegits per aquesta llei d'espais naturals, i resulta que d'una manera sorprenent, com una aparició, en aquest vídeo surt la figura del president fundador d'Unió Mallorquina, el Sr. Jeroni Albertí, com si fos Unió Mallorquina l'únic partit que ha participat en l'aprovació de la Llei d'espais naturals; i a mi m'agradaria saber què en pensa la consellera de Medi Ambient d'aquest fet.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, és evident que el fet que el Consell Insular editi un vídeo sobre la Llei d'espais naturals, a mi em sembla un instrument molt útil per donar a conèixer el contingut d'aquesta llei, i precisament perquè crec que és una eina important perquè tota la ciutadania d'aquestes illes, sobretot de Mallorca, la pugui conèixer. En aquest sentit crec que és una bona eina. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient. Sra. Salom, té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies. Amb la resposta que em donava anteriorment, que vostè em deia que hi havia col·laboració entre les conselleries, crec que la col·laboració aquesta també s'estén ja cap al Consell Insular de Mallorca, aquest esperit de col·laboració, i dic que al Grup Popular no ens sembla bé que intenti capitalitzar i absorbir una llei aprovada per aquest parlament per part de tots els partits polítics, que es capitalitzi només per Unió Mallorquina, i jo crec que aquí tots els grups polítics haurien de tenir qualche cosa a dir. A través dels mitjans de comunicació sí que hi ha hagut crítiques d'aquest fet, hi ha hagut distints portaveus que han criticat això, però després, a l'hora de rebutjar i de demanar que es retiràs aquest vídeo, tothom acala el cap, tothom diu "amèn amèn". I li dic una cosa, Sra. Rosselló, la Sra. Munar ens va amenaçar ahir al Consell Insular que hi hauria més vídeos. Possiblement el pròxim vídeo a la millor sigui de les finques també d'Albarca i es Verger. És una premonició que li faig aquí, de del Grup Popular, però no m'estranyaria gens que el pròxim vídeo del Consell fos de les finques d'Albarca i es Verger. Supòs que això també, Sra. Rosselló, li pareixeria perfecta, a la vista que Turisme compra un finca, la gestiona la Conselleria d'Agricultura, i vostè com a responsable de les finques públiques en parcs naturals es queda sense res. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margarida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, crec que el Parlament no és lloc per fer premonicions, sinó per parlar de fets concrets, i jo n'hi puc parlar d'un parell. En primer lloc, primer li voldria dir que precisament si l'haguéssim fet, a aquest vídeo, a la Conselleria de Medi Ambient, evidentment no l'haguéssim fet així, perquè hem de tenir en compte que es parla, i vostès ho saben perfectament, d'un 37,7% de Mallorca que es troba protegit, ja que aquest és el percentatge de territori que s'inclou dins les figures de la LEN, mentre que efectivament només hi ha protegit pel que seria una protecció de conservació d'espais naturals homologats a nivell europeu un 1,67 del territori d'aquestes illes. Això en primer lloc.

En segon lloc, crec que el Partit Popular, i vostè el representa aquí, evidentment, Sra. Salom, hauria d'estar ben content com surt parat a aquest vídeo. Jo li vull fer una sèrie d'esment que crec que hauria de tenir en compte. En primer lloc no inclou aquest vídeo que la LEN va ser aprovada per un Parlament de les Illes Balears on el partit popular no tenia majoria absoluta, i va veure fracassats els seus intents per rebaixar el que varen ser continus. Tampoc no diu en aquest vídeo que la Llei va ser rebaixada quan el Partit Popular va tenir la majoria absoluta, amb retallades d'espais naturals tals com les Salines d'Eivissa, i retallades de la protecció urbanística de les Pitiüses. I tampoc no diu que en la modificació de la tardor passada, mitjançant la Llei de mesures cautelars i d'emergència que feia inedificables les ANEI, el Partit Popular va votar en contra.

Per tant, vostès, senyors del Partit Popular, haurien d'estar contents precisament de la manera com els tracta aquest vídeo. I naturalment també tenc molt clar, com a consellera de Medi Ambient, que un vídeo d'aquestes característiques tota la història que ha fet la Llei d'espais naturals, i que precisament, com dic, no han estat vostès els que s'han destacat per la seva màxima protecció dels nostres espais.

Dit això, crec que el tema de fer vídeos està molt bé, si son vídeos en què es donen informacions, que a més s'informa la població, i en aquest sentit jo crec que ja està prou contestat. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient.

I.9) Pregunta RGE núm. 2479/00, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a promoció dels equips balears de bàsquet en la Lliga LEB.

Passam a la pregunta número 9, 2479, relativa a promoció del equips balears de bàsquet a la lliga LEB, que formula l'Hble Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Tornam a rallar dels equips de bàsquet. Fa uns mesos la consellera responsable d'esports deia que el Govern finançaria els equips d'aquesta lliga amb una quantitat que no superaria un percentatge sobre els pressupostos dels respectius clubs. Poc després la directora general d'Esports anunciava en premsa que la Direcció General d'Esports cercaria patrocinadors privats per tal de finançar aquests clubs, i que el Govern i l'Ibatur col·laborarien en aquesta finançació.

Nosaltres, per tant, quan feim aquesta pregunta el que volem saber és l'opinió del conseller de Turisme sobre quin serà finalment el finançament d'aquests clubs, que ens pugui

concretar amb quines quantitats, i quina temporalització tenen prevista per tal d'aplicar aquesta finançació. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller de Turisme, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Moltes gràcies, Sr. President. Per part d'Ibatur ha mantingut reunions dia 11 de maig i dia 17 de maig amb altres membres del Govern, o alts càrrecs del Govern, i també amb la conselleria de Cultura i Esports del Consell Insular.

Es va demanar que es fes una proposta, aquesta proposta s'ha rebuda, es va rebre dia 25 de maig, i aquesta proposta està pendent d'estudi i de posterior aprovació per part del Consell Rector d'Ibatur si fa al cas. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Turisme. Sr. Gornés, té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Quedam un poc curts en la resposta al nostre entendre, Sr. Conseller. Vostè sap que la temporada de la lliga d'aquesta fase començarà ben aviat, i que aquests clubs necessiten una resposta concreta el més ràpidament possible. Jo li pregaria que aquest estudi que s'està fent, que sigui accelerat al màxim, i que s'impliqui realment amb aquesta qüestió, perquè el que no pot ser és que surtin en premsa dient que l'Ibatur donarà suport a aquest projecte, i que després ara aquí, al Parlament, on en el *Diari de sessions* queda reflectida la postura del Govern, no ens pugui concretar absolutament ni números ni quan i com pensen donar suport a un projecte esportiu que, com sap, afecta dos clubs que representen dues illes, i a les Illes Balears en general.

Jo pens que l'Ibatur ha de fer una passa valenta i concretar d'una vegada quina serà l'aportació d'aquest institut a aquest projecte.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller de Turisme, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, el que es diu quedar curts, curts, curts, va ser l'ajuda que se li va donar els darrers anys per part d'Ibatur. Això va ser quedar curts, perquè li varen demanar per part dels consells insulars una ajuda, i sap allò del *cero patatero*?, li sona a vostè, allò del *cero patatero*? Li deu donar molt, perquè al seu partit es repeteix molt. Idò allò va ser *cero patatero*. I això és quedar curt.

Que per tant, o sigui, que quan també jo vostè no pot ser que vengui, és a dir, Ibatur no fa cap estudi, està en estudi vol

dir que es llegeixen els responsables d'Ibatur per informar el Consell Rector. Però el que jo li agrairia, el que no pot ser és que vostè no s'informi abans de venir a fer una pregunta i fer una miqueta el ridícul, perquè, amb quina autoritat moral vostè em pot demanar que jo ara faci pressa, si vostès varen quedar tan curts i varen posar zero pessetes, varen denegar la petició?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Turisme.

I.10) Pregunta RGE núm. 2473/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a prohibició de recollida d'aigua dels avions contra incendis.

Passam a la pregunta número 10, 2473, relativa a prohibició de recollida d'aigua dels avions contra incendis, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. És norma, o era normal, que en cas d'incendi a la zona de Calvià i de Palma els avions contra incendis poguessin agafar aigua dins el port de Palma, especialment en aquells moments en què el mal temps, les condicions climatològiques impedissin prendre l'aigua, o recollir l'aigua a mar oberta.

Han arribat notícies a aquest grup, que existeix en aquest moment una prohibició per part de l'Autoritat Portuària que els avions contra incendis puguin recollir aigua al port de Palma en cas d'incendi. Volem conèixer de la consellera de Medi Ambient si és certa o no aquesta notícia. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer. Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, la prohibició de la presa d'aigua per part dels avions Canadair al port de Palma, dictada per l'Autoritat Portuària, que efectivament va ser en el seu moment, és conseqüència precisament d'un informe tècnic que va fer Capitania Marítima, que depèn del Govern central, que aconsellava per primera vegada, mai s'havia fet fins ara, la qual cosa evidentment crea una certa qüestió d'almanco pensar com així ara; idò aconsellava mesures per tal de garantir la seguretat de trànsit marítim i dels propis avions. Però aquesta qüestió està en marxa per resoldre-ho. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient. Sr. Flaquer, té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, sigui un poc més seriosa i no giri sempre la vista enrere i miri el passat. Vostè és la responsable del medi ambient d'aquesta comunitat autònoma. Vostè avui té una prohibició en cas d'incendi, per exemple a la serra de na Burguesa, de prendre aigua al port de Palma, i aquesta prohibició no ve del Partit Popular, ve de l'Autoritat Portuària, i avui el president de l'Autoritat Portuària en aquestes Illes Balears, que jo sàpiga, és un destacat militant del Partit Socialista.

No entenc, Sra. Consellera, com pot dir el que ha dit avui aquí. Vostè m'ha d'explicar quines alternatives té avui per si hi ha un incendi a la serra de na Burguesa, hi ha vent, i les condicions climatològiques impedeixen agafar aigua a mar oberta, a on enviarà recollir aigua els avions. Ho té clar, això, Sra. Consellera? Vostè serà la responsable, una vegada més, amb la seva negligència i amb la seva incompetència de tenir desastres ecològics a aquesta comunitat. Li deim avui, Sra. Consellera, prengui mesures, per favor, prengui mesures. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer. Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, no em posaré a la seva altura, perquè crec que seria molt trist. Jo estic a una altura molt més considerable que la seva. Per tant, dit això, li he de dir que, precisament perquè és responsabilitat, i a més veig que està molt preocupat, continua estant preocupat del tema dels incendis, a més el preocupa molt que jo gestioni els incendis; doncs que tenguí molt clar que precisament per la responsabilitat que competeix a la Conselleria de Medi Ambient, nosaltres el que hem fet és que després d'aquesta ordre, que ens va sorprendre, i que ve de l'Autoritat Portuària, però per Capitanía Marítima, no s'oblidi, no s'oblidi que no s'havia fet mai, Capitanía Marítima mai no havia donat una ordre d'aquest tipus, cosa que a mi almanco em sorprèn, idò resulta que nosaltres sí que hem fet, i ja fa mesos que ho estam fent, un protocol d'actuacions en casos d'emergència, que hagi de venir un avió en cas d'un incendi forestal, i que precisament hem pres totes les mesures, i no passi pena, que qualsevol avió que vengui perquè hagi de combatre un incendi forestal, podrà anar al port de Palma, d'això pot estar molt tranquil; i vostè precisament miri, no acusi i no insulti, sinó que miri bé el que diu, sobretot abans de dir-ho, perquè si no, queda reflectit al *Diari de sessions*. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient.

I.11) Pregunta RGE núm. 2476/00, de l'Hble. Sr. Diputat José María González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular,

relativa a informe sobre la qualitat de l'aigua de les platges de Balears.

Pregunta número 11, 2476, relativa a informe sobre la qualitat de l'aigua de les platges de Balears, que formula l'Hble. Diputat Sr. José María González Ortea, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Recientemente hemos podido leer en los medios de comunicación que la comisaria europea de Medio Ambiente ha dado a conocer un informe según el cual diez playas de Baleares son no conformes en lo referente a la calidad de sus aguas. Casi a renglón seguido también hemos podido leer que la Fundación Europea de Educación Ambiental, que normalmente concede una serie de banderas azules a playas con determinadas condiciones para el uso de los bañistas y de los visitantes, ha hecho también una reducción muy sensible, en 16 banderas azules concretamente, en 16 playas de Baleares. Nosotros le preguntamos al conseller de Turismo qué opinión le merece esto, y lógicamente que medidas ha tomado. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González Ortea. Sr. Conseller de Turisme, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, l'informe que ha presentat la comissària europea de Medi Ambient fa referència a dades de l'any 99, no a les dades d'enguany. A nosaltres efectivament ens ha preocupat que pugui sortir aquest informe, i el que s'ha fet són dues mesures: una, comunicar a totes les oficines i als *tour operators* que duen clients a Balears les dades d'enguany, perquè ja ens havíem compromès a la fira de Berlín i la de Londres que els donaríem resultats de forma periòdica. Se'ls ha enviat els primers resultats d'enguany, aquests resultats a més tots són excel·lents, i aquests deu punts són excel·lents, perquè s'ha anat fent feina per part dels ajuntaments i per les conselleries responsables durant aquest any, perquè això ja ho vàrem detectar al mes d'agost, quan vàrem arribar, ja tot d'una que vàrem arribar al Govern vàrem detectar que hi havia aquests punts negres. Ens vàrem posar a fer feina, i en aquests moments els deu punts són excel·lents, i la informació que volem transmetre i hem transmès és aquesta, els anàlisis de la Conselleria de Sanitat que s'han fet i es faran de forma periòdica, no cada quinze dies sinó cada setmana a partir d'aquestes mateixes dates.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Turisme. Sr. González Ortea, té la paraula.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. No deja de ser sorprendente que el año 99 ha sido un año en que en diez playas de Baleares haya unos análisis que den un resultado de calidad de aguas completamente diferente de los anteriores y, por lo que nos dice usted, de este año. No sé en qué se han basado los análisis del año pasado, tampoco sé exactamente en qué ha consistido la contaminación, si es que la había, y supongo que en ese sentido se han tomado medidas que usted no nos ha explicado.

En cuanto a las medidas de advertir a los *tour operators*, bien está, pero yo creo que son insuficientes, Sr. Alomar. Hay en nuestros principales mercados emisores, tanto en el británico como en el alemán, una seria preocupación, y usted lo sabe, porque se lo han comunicado expresamente y por escrito, hay una seria preocupación porque va habiendo una lluvia fina de declaraciones en torno a un bajón o a un pretendido bajón en la calidad medioambiental de las Islas Baleares; a ello ha ayudado la sequía, ayudan desgraciadamente estos informes, estas informaciones sobre calidad de las aguas, que es muy difícil delimitar si se corresponden al año pasado o a éste, para el lector de medios de comunicación extranjero; hay también una seria preocupación con el tema de la ecotasa, sobre todo por lo que puede significar de cobro para restaurar algo que está en muy malas condiciones en este momento, y por consiguiente creo que usted debe de tomar en serio todo esto y contrarrestarlo con algo más que comunicaciones a los *tour operadores*, que bien está, pero también con campañas que vuelvan a poner de manifiesto la realidad del medio ambiente en nuestras islas, que gracias a Dios, y a nuestro juicio, es muy sano. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González Ortea. Sr. Conseller de Turisme, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, efectivament la feina que ens queda per fer és grossa, perquè ens varem trobar amb una situació que no era la més adequada. No som responsable jo que al mes d'agost em trobi deu punts negres. Vostè sabrà per què no hi havia punts negres sis mesos abans. No hi estava jo, vostès sabran.

Efectivament vostè em demana la informació en torn a aquesta darrera informació que ha sortit en premsa, i li he contestat. Abans s'havien fet altres actuacions, per exemple (...) se'n va anar amb un fulletó especialment per tots els temes mediambiental, i no es tractava des d'un punt de vista negatiu, sinó el més positiu possible.

Per tant, aquí el que ha ajudat molt perquè la cosa i la imatge sigui aquesta no som nosaltres precisament, sinó que qui ha ajudat molt és aquell que va deixar una situació de platges amb deu punts negres, en què no sé què passava, no ho sé perquè no ho he investigat, però que eren allà, i que encara avui coegen. Perquè li diré una cosa, el que surt avui pel diari...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, el seu temps està esgotat. Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 2472/00, de l'Hble. Sr. Diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a decret de mesures especials per a la gestió dels recursos hídrics.

Pregunta número 12, 2472, relativa a decret de mesures especials per a la gestió dels recursos hídrics, que formula l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El que sí crec que d'aquesta pregunta no tenim la culpa, i m'agradaria a veure si ens poguessin contestar després de les informacions que varen sortir aquestes darreres setmanes, dimecres dia 24, sobre el decret que preparava el Govern en tema de necessitat d'aigua, com actuària. Vostès incomplien un acord d'aquest parlament, on es va acordar que en cap moment no es tocaria l'aigua als pagesos, i efectivament el dimecres diu que el Govern podrà expropiar pous privats per garantir el subministrament d'aigua. En canvi dijous rectificaven, després que el dimecres matí hi va haver aquella reunió que hi va haver representants de tots els sectors, i vostès canviaven el decret, dient que l'aigua dels pagesos no la tocarien.

Davant això, ens agradaria saber si aquest govern està disposat o no disposat a complir els compromisos presos per unanimitat per aquesta cambra. Moltíssimes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, dir-li clarament que el Govern no només està disposat, sinó que amb fets demostra que no tocarà l'aigua dels pagesos, i li record precisament que no faci demagògia amb aquesta qüestió, i pensi que no va ser només com a resultat del Consell Balear de l'Aigua, sinó que precisament en el decret de mesures d'emergència es va proposar una disposició addicional, que li puc llegir a més perquè la conegui de primera mà, entre la Conselleria d'Agricultura i Pesca i la Conselleria de Medi Ambient, que diu el següent: "les autoritzacions o concessions d'aprofitaments agrícoles per reguiu existents a l'entrada en vigor d'aquest decret, efectivament utilitzats amb aquesta finalitat en la mateixa explotació, es consideraran de prioritat agrària i seran respectats a favor dels seus actuals usuaris". Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient. Sr. Font, té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, membres del Govern. Sra. Consellera, efectivament això és el que vostès varen fer el dimecres matí al Consell Balear de l'Aigua, perquè en el decret anterior, -que, per cert, està en castellà i té devers 35 fulls, per cert- en la reunió del dia anterior i en aquest decret, que si un cas jo li poc donar una còpia, no hi és, aquesta esmena, i per mor d'això els mitjans de comunicació molt bé reflectien, perquè vostès tenien un esborrany, que vostès podien (...) l'aigua als pagesos.

Miri, Sra. Rosselló, vostè ens culpa a nosaltres de tots els seus mals. Avui nosaltres també el llegirem, el *Diari de sessions*, ja tots ens han culpat de tot. Jo el que li diré és que si el Partit Popular hagués estat el que hagués autoritzat poder treure aigua per damunt dels nivells històrics de segons quins pous, com s'Estremera, Son Perot, Can Negret o Borneta, tal vegada hi hauria hagut una guerra, perquè jo n'he sofertes, a l'any 92, d'aquestes; i 30 o 40 metres per damunt els límits històrics d'extracció. Vostè amb el decret mirava si passava, "ja veurem després on expropiarem". Si vostès volia fer segons quines expropiacions, tenia temps per fer-ho a través de la Llei d'expropiacions urgents, i jo el que li puc dir, que ens agradaria que complissin els acords...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, ha esgotat el seu temps.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President, Sr. Diputat. Miri, Sr. Jaume Font, no faci demagògia amb el tema de l'aigua, jo crec que aquí el que hauríem de fer precisament és que el tema de l'aigua és un problema molt greu, perquè estam a un moment de sequera important, i el que hauríem de fer, jo li demanaria com a consellera de Medi Ambient, que precisament féssim un pacte de l'aigua entre tots els partits polítics per tal de resoldre un tema tan important i que preocupa tant els ciutadans. Nosaltres hem fet demostracions molt clares, Sr. Font.

En segon lloc, dir-li molt clarament que l'aigua dels pagesos no es pensa tocar per part d'aquest govern. Ja li he explicat clarament el que diu la disposició addicional, i és un fet que està escrit. I en segon lloc, dir-los que vostès parlin, per favor, amb l'empresa Emaya, amb l'Ajuntament de Palma, precisament

perquè Emaya no insisteixi d'una manera constant de voler treure aigua de Jornets i de Biniali. Precisament perquè nosaltres no volem que hi hagi una sobreexplotació de l'aquífer, sobretot de l'aquífer de sa Marineta, i per tant de la zona de sa Pobla, precisament per això hem apostat per un tema que vostè sap, Jaume Font, que a mi no m'agraden massa les dessaladores. Llavors hem apostat per un tema molt clar, que és precisament amb un tema, efectivament amb un tema tan seriós com l'aigua, i per responsabilitat del tema que ens trobam, idò clarament, precisament per una proposta que hem fet als ajuntaments, vostè ho coneix perfectament per la premsa, on era per evitar la salinització dels aquífers, i precisament a una zona que vostè és el batle. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient.

I.13) Pregunta RGE núm. 2407/00, de l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a infraestructura de la Conselleria d'Economia, Comerç i Indústria.

Passam a la pregunta número 13, 2407, darrera del torn de preguntes d'avui, relativa a infraestructura de la Conselleria d'Economia, Comerç i Indústria, que formula l'Hble. Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. El Partit Popular feim aquesta pregunta a arrel d'unes declaracions que va fer el Sr. Sampil, que feia comptes ampliar les funcions del consultor a Nova York, el mateix que el *show room* a Miami; i a arrel d'aquestes declaracions, tal vegada contradictòries amb altres, però en fi, aquest no és el bessó important, sinó que el bessó important és que nosaltres amb aquesta pregunta el que ens agradaria saber és en què ha modificat la infraestructura dels Estats Units, què és el que ha llevat, què és el que ha ampliat, o quins instruments nous ha creat o pensa crear. En definitiva, Sr. Sampil, el que ens agradaria saber és amb quina infraestructura compta la Conselleria als Estats Units per promocionar la indústria tradicional de Balears. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Oliver. Sr. Vicepresident del Govern, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT DEL GOVERN I CONSELLER D'ECONOMIA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Pere Sampil i Mas):

Gràcies, Sr. President. Fa quinze dies, d'una manera exhaustiva, en l'àmbit de la Comissió d'Economia vaig respondre àmpliament aquesta qüestió. Naturalment ara amb el poc temps que tenc, li resumiré: promocionam no només la indústria tradicional, sinó també la nova, per exemple noves tecnologies, informàtica, moda i disseny. Efectivament tenim el consultor a Nova York dedicat exclusivament al calçat, i que ara se li ha ampliat a tots els altres sectors. Tenim el *show room* a

Miami que també només estava destinat al calçat, i que també ara s'ha ofert al sector de la bijuteria, moda, joieria, etcètera. I a part d'això, tenim les oficines de promoció exterior de la Generalitat de Catalunya, que s'ofereixen a totes les empreses, naturalment les que estan als Estats Units, i a part d'això existeixen els convenis que ja coneixem tots amb cambres de comerç, amb les associacions de fabricants, i a més a més hi ha el departament de promoció exterior de l'Institut de Desenvolupament Industrial, que per cert ara es reforça amb una nova plaça, i amb possibilitat de, dins pocs mesos, crear encara una nova plaça perquè la promoció exterior està augmentant.

Totes aquestes qüestions, com dic, ja les vaig informar fa quinze dies, però hi reiterem.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident del Govern. Sr. Oliver, es dona per satisfet amb la resposta? Doncs queda substanciada la resposta d'aquesta pregunta.

III.1) Interpel·lació RGE núm. 1896/00, del Grup Parlamentari Popular, relativa a política en matèria d'ordenació i planificació de l'assistència sanitària a les Illes Balears i de gestió dels hospitals del Complex Hospitalari de Mallorca.

I passam al punt següent de l'ordre del dia que, tal com ha aprovat el Plenari, seria la interpel·lació 1896, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política en matèria d'ordenació i planificació de l'assistència sanitària a les Illes Balears, i de gestió dels hospitals del Complex Hospitalari de Mallorca. Per defensar la interpel·lació presentada, té la paraula el Sr. Fiol, en nom del Grup Popular.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, es presenta avui aquesta interpel·lació a la seva conselleria des del respecte i l'absoluta honestedat que procura mantenir sempre aquest grup per intentar aclarir les qüestions que succeeixen en els diversos departaments, i a un departament tan estratègic i tan important, especialment en aquesta legislatura, com serà el de la conselleria que vostè dirigeix, perquè a més tots confiam, vostè, nosaltres, que s'assoleixi la transferència de l'assistència sanitària durant aquest període, per tant adquireix una importància majúscula el seu departament, i nosaltres pensam que és molt important que puguem tenir debats, que puguem promoure debats com el d'avui, que té per objectiu conèixer alguns aspectes de la política, fonamentalment de la política del Servei Balear de la Salut, de la política d'atenció sanitària als ciutadans de les Illes Balears dins el camp que li correspon a vostè, que és la gestió de tres hospitals, i també la col·laboració en temes que actualment aplaudim, com el del parc mòbil, que també vénen a millorar l'assistència sanitària.

Ens preocupa, però, de qualque manera, que la política d'assistència sanitària, d'atenció sanitària a aquesta comunitat,

en allò que al seu departament respecta, tenguí un cert component erràtic. Es va començar farà molt aviat un any, haurà passat el 25% del mandat, va començar amb el nomenament d'uns responsables, però aquests responsables al cap del temps varen ser destituïts; el director del Servei Balear de la Salut, director de l'hospital Psiquiàtric, motiu de discussió i debat, però també destitucions, creim -i aposta li començam a demanar ja a dins aquesta interpel·lació- insuficientment explicades, a la nostra manera de veure. No s'ha donat a aquest parlament, ni tan sols, creim, als mitjans de comunicació les vertaderes raons, els vertaders motius que impulsen la consellera a prendre decisions tan greus.

Una altra qüestió que també volem que ens expliqui, si és possible, és que vostè decideix en el març del 2000 impulsar una modificació estructural del Servei Balear de la salut, amb la designació de set direccions dins l'organigrama, set direccions que substitueixen el que antigament era una única direcció, del Servei Balear de Salut, i ara passen a ser set direccions, respecte a les quals no entrarem a la valoració de les necessitats, encara que ens agradaria que si ja s'han produït alguns fruits i alguns resultats els explicàs en aquesta cambra, no entrarem en el fons, i en les persones molt menys, alguna d'elles fins a on coneixement molt prestigiosa i molt capaç, però sí que entrarem a la necessitat de la creació d'alguna d'aquestes direccions.

No entenem per què es crea una direcció epidemiològica, perquè creim que això entra en col·lisió completa amb el Departament d'Epidemiologia de la Conselleria de Sanitat que, sigui dit de passada, és un departament prestigiós, és un departament influent dins el context nacional quan es reuneix a Madrid el conjunt de departaments d'epidemiologia de tot Espanya em consta a mi, per molts de motius que no importa ara contar que són uns professionals, que és un departament prestigiós. Per què generar aquesta col·lisió?

Una altra cosa que no entenem és que dins el Servei Balear de Salut figuri una direcció de Planificació; però si precisament es crea el Servei Balears de la Salut per distingir el que és la planificació que correspon a la Conselleria del que és la gestió que correspon al Servei Balear de la Salut, com s'explica que es creï una direcció de Planificació dins aquest nou organigrama de Serbasa?

Ens agradaria també -i ens continuam interrogant dins aquesta línia de les qüestions de l'assistència sanitària, és a dir, no s'expliquen els canvis que s'han produït i demanam, si és possible, que s'expliquin- no s'explica, o no entenem nosaltres, per ventura té una explicació però jo no la conec, per què es modifica tan àmpliament l'organigrama de Serbasa i, sobretot i específicament, si ens pot contestar respecte a aquestes dues qüestions. I també ens interessaria conèixer l'opinió que té la consellera respecte a tota la problemàtica envers la posada en marxa del Palma II i la participació dins el consorci, si és que acaba essent un consorci, de l'Hospital Palma II; quines passes ha donat? Quina opinió té formada després de quasi un any d'estar a la conselleria d'aquest assumpte? Quina idea té respecte a aquesta qüestió?

Ens agradaria també que la consellera ens explicàs quin és el seu punt de vista respecte a la situació actual de la polèmica qüestió de l'Hospital d'Inca i si creu que es podria aplicar a l'Hospital d'Inca una gestió de caràcter similar a aquella que s'ha donat a l'hospital d'Alzira, per posar un exemple, és a dir, gestió a través d'asseguradora, amb recursos públics, accés públic i gratuït per a tots els ciutadans, però gestió àgil, model més o menys similar a una fundació. I també ens agradaria saber, enllaçant amb aquesta qüestió, quina opinió té la consellera respecte de les fundacions públiques sanitàries. Efectivament va sortir ja fa un temps la normativa que regula el funcionament de les fundacions públiques sanitàries i ens agradaria què pensa la consellera respecte a la hipotètica posada en marxa o reconversió dels hospitals que té el Govern balears, i els que no són del Govern balear, en fundacions públiques sanitàries: si n'és favorable, si no n'és favorable, si li sembla una mesura oportuna o no li pareix oportuna. Ens agradaria també que ens explicàs, dins aquesta mateixa línia, què pensa del fet que aquestes fundacions públiques sanitàries siguin un model eminentment llançat per l'Insalud, puguin també tenir acollida a les comunitats no transferides, i ens agradaria saber, com a responsable màxima d'una comunitat no transferida, quina idea té, si ja té una idea aproximada de quins serien els costos d'una transferència de l'assistència sanitària a les Illes Balears.

Jo no li deman, com és natural, que vostè surti avui aquí i es comprometi amb una xifra determinada i quedi vostè atrapada perquè ha dit idò que ics mils de milions i llavors d'aquí a un any sigui més o sigui menys. Jo no li estic demanant això, li estic demanant que vostè faci, si ho pot fer, després d'un any d'estar a la conselleria una avaluació envers els costos que li semblen a vostè que serien els que generarien una transferència de l'assistència sanitària.

Fa comptes vostè, i aquí ho pos dins el meu deure o dins el deure que vaig deixar pendent en el meu temps a la Conselleria de Sanitat, li deman si vostè fa comptes invertir aquesta qüestió o no. Fa comptes desenvolupar el Servei Balear de la Salut a Eivissa i a Menorca amb la creació dels departaments territorials del Servei Balear de la Salut i amb el nomenament dels corresponents responsables?

Llavors ja, i per acabar, vull fer algunes petites valoracions amb l'esperança que vostè pugi a aquesta tribuna a respondre les preguntes que se li han formulat. Jo la valoració que vull fer és que crec que hi ha una certa confusió. He començat dient que aquest vaixell que és el Servei Balear de la Salut, que és complicat de manejar i que té molta gent i que té molts de recursos, navegava d'una forma un poquet erràtica, i li vull reiterar en el poc temps que em queda en aquesta qüestió. Creim que s'ha produït, i li ho dic sincerament i m'agradaria que no fos així, una vertadera persecució d'algunes persones. S'han produït cessaments en càrrecs mitjans de responsabilitat absolutament poc justificats, injustificats i en molts de casos injustos. Em preocupa que a meitat del primer any s'hagin hagut de canviar tots els responsables sense que es pugui explicar per què; em preocupa -i li he dit a vostè en alguna pregunta dins aquest plenari- que qui maneja vertaderament els dissenys del Servei Balear de la Salut sigui qui dirigeix el

Complex Hospitalari de Mallorca, que és una persona respectable per molts de conceptes però que ni tan sols pertany a la llista política per la qual vostè es va presentar, i per tant això pot ser i és, li ho asseguro, generador de tensions i generador de conflictes.

Aquestes són algunes de les preguntes que volia suggerir en aquesta interpel·lació i amb l'esperança que vostè respongui més o menys aquestes qüestions, acab la meua primera intervenció.

Gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Fiol. Para contestar tiene la palabra la consellera de Sanidad, Sra. Salom.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Fiol, en la seva intervenció vostè parla d'aspectes molt importants referits a l'ordenació i a la planificació en l'assistència sanitària que es dona a les Illes Balears.

En primer lloc li he de dir que la nostra preocupació, la de la conselleria, se centra en el camp sanitari en quatre àrees d'actuació: La de la salut pública, en la qual tenim plenes competències; els aspectes d'ordenació i regulació també, com vostè sap, són de la nostra competència; la gestió dels centres hospitalaris propis i la gestió del personal sanitari local que treballa en els centres de salut en conseqüència és també de la nostra contribució, en la provisió de serveis, en l'atenció especialitzada i també en l'atenció primària, el que podríem anomenar planificació estratègica que té, lògicament, com a horitzó el desplegament d'un model propi un cop gestionem directament tota l'assistència sanitària.

En conseqüència, Sr. Fiol, quan parlem de política en matèria d'ordenació i planificació de l'assistència sanitària, s'inclouen diferents aspectes, ja que a cadascuna de les àrees que he descrit, existeix activitat planificadora. Les polítiques es marquen dissenyant plans, planificant i ordenant. Per planificar cal conèixer la realitat, la situació de partida, les necessitats; cal disposar d'un bon sistema d'informació i tenir un bon equip de tècnics en planificació. Li dic, i això és una més de les herències del PP, encara que els sàpiga moltíssim de greu, que no hem trobat cap anàlisi de les necessitats de les nostres illes en matèria sanitària. No hem trobat un sistema d'informació en marxa i, a pesar que existeixen bons professionals en distintes matèries, tampoc no hem trobat un equip o una unitat de planificació.

I entrant en matèria, Sr. Fiol, en primer lloc i pel que fa a la salut pública o al que serien pròpiament les polítiques de salut, ja anunciarem diverses iniciatives, totes elles en marxa, totes.

En aquests moments actuals, tant les de caire purament instrumental, com és ara l'elaboració d'un sistema d'informació de salut propi, i per altra banda l'enquesta de salut, com les de planificació pròpiament dita. En aquest sentit hem iniciat diferents treballs fonamentals. Des de la Direcció General de Sanitat es té avançat el disseny del que ha de ser el nostre sistema d'informació de salut. Aquest ha de permetre monitoritzar les activitats que es fan i la medicació de l'estat de la salut de les Illes; volem dins aquesta legislatura elaborar anualment un informe de salut dels ciutadans i de les ciutadanes de la nostra comunitat. L'enquesta de salut, per altra part, ja elaborada, es passarà després de l'estiu per raons de calendari de vacances de la població, Sr. Fiol.

En segon lloc, els treballs entorn al Pla de salut que hem fet aquests mesos han estat revisats en unes jornades celebrades aquest mes de maig passat, en les quals 25 professionals s'han centrat en els aspectes de priorització del Pla de salut i de la seva gestió. Els experts reunits aconsellen que ens centrem en les malalties cardiovasculars, els càncer, els accidents i la sida, a més de proposar la revisió del paper dels dispositius de salut pública i la seva relació amb els dispositius assistencials. Esperam que la proposta de la creació d'una oficina del Pla de salut o bé unitat de planificació de salut pugui ser assumida properament per la nostra conselleria.

En aquesta mateixa línia hem treballat en la revisió en profunditat del Pla de la sida, que veurà la llum ben aviat, ben aviat, Sr. Fiol, apunti-ho.

Quant a drogues, juntament amb la Conselleria de Benestar Social i el Consell Insular hem anat treballant en el que ha de ser la constitució de l'organisme coordinador de drogues i en establir una xarxa assistencial integrada per les distintes entitats.

Pel que fa als plans de serveis, hem rescatat el Pla de salut mental que ha fet un col·lectiu molt important de ciutadans de les nostres illes. Algunes polítiques del passat han fet que aquests malalts tenguessin la impressió que el món real els ignorava. La posada en marxa ja dels òrgans que marca el Pla de salut, aprovat per unanimitat a la Comissió d'Assumptes Socials d'aquesta cambra i la seva adequació són línies polítiques que marquen la planificació sanitària, Sr. Fiol.

Un altre pla molt important és la redacció que s'està fent sobre el Pla sociosanitari. Aquest pla servirà per donar una resposta crucial per delimitar el que han de ser les prioritats del Govern en aquesta matèria. Es fa necessària la planificació acurada a curt i a llarg termini que permeti que els recursos existents siguin utilitzats assenyadament i que les inversions s'apliquin en els punts més efectius. Aquest treball de planificació implica una profunda anàlisi de dades de discussió amb totes les institucions, associacions i comptant amb tota seguretat amb la participació de la cambra.

En el segon aspecte, el d'ordenació, vull destacar l'estudi de propostes de modificacions del mapa sanitari proposades per l'Insalud i alguns ajuntaments; els treballs per treure endavant l'aplicació del Decret del 96, d'autorització de centres

sanitaris d'aquestes illes, en concret l'Ordre d'Hospital, document que encara s'està discutint des de fa vuit anys, i com sempre som una de les poques comunitats autònomes on no està operativa aquesta ordre; l'ordenació del sector farmacèutic, establint els criteris de guàrdia a la ciutat i a zones rurals i amb la publicació del primer concurs que permetrà crear noves farmàcies a Caimari, dues a Calvià, a Son Carrió, a Formentera, als aeroports d'Eivissa i Menorca, a la Universitat, el Secar de la Real i a Cas Concos.

Quant a la planificació de serveis en el sentit de definició de model i desplegament dels serveis en el territori, no cal insistir i així ho farem saber els nous responsables del ministeri de l'Insalud, que volem participar en la gestió dels serveis, i ratifiquem la nostra voluntat de constituir el consorci de l'Hospital d'Inca; apunti-ho, Sr. Fiol; ratifiquem la nostra voluntat de constituir el consorci de l'Hospital d'Inca i també de l'Hospital de Son Llàtzer. També vull dir que tenim interès en participar en l'aplicació dels plans estratègics dels hospitals, i que hem reclamat la participació en l'elaboració dels plans estratègics d'atenció primària.

Per altra banda la nostra comunitat autònoma està disposada a dur la iniciativa i a reclamar les competències en matèria de sanitat, i esper que aquests objectius siguin compartits per tots els grups parlamentaris, pels sectors professionals, socials i també pel mateix Insalud a les Illes Balears.

Per tal de dur a terme aquest treball és important desenvolupar la Llei 4/92 per la qual es creava el Serbasa, i aquí ja començ a contestar les seves preguntes sobre el Serbasa. En aquest sentit, volem que Serbasa jugui un paper destacat en la definició del model; des de la creació del Servei Balear de la Salut, ara fa gairebé vuit anys, s'han produït importants canvis en l'entorn sanitari i, en general, en la mateixa comunitat, que indiquen que és un bon moment per incentivar un estudi global sobre les funcions i els àmbits organitzatius. Això ens permetrà, en primer lloc, donar solucions als reptes per assolir les negociacions a les transferències dels recursos i serveis gestionats per l'Institut Nacional de la Salut; en segon terme, accedir a l'equipament d'infraestructures sanitàries en relació a la mitjana nacional. Tots dos factors modificaran substancialment el panorama sanitari de les nostres illes durant els propers anys.

En un escenari tan complex i canviant, les institucions sanitàries públiques, entre elles el Serbasa, han d'estar preparades; era imprescindible, després de gairebé una dècada de funcionament, modificar l'estructura orgànica i funcional del Serbasa i així establir amb disposició d'emprendre els objectius actuals i de futur que s'esperen del Servei Balear de la Salut. En aquest sentit i amb aquesta finalitat s'han estructurat les direccions que recullen, tal com vostè ha dit molt bé, el Decret 40/2000, del 10 de març, on es determinen les funcions que corresponen a cadascuna d'elles.

Amb aquesta modificació de les direccions i en coordinació amb altres òrgans de la conselleria -amb això contest a la seva pregunta sobre la Direcció d'Epidemiologia- estam superant

mancances arrossegades de l'organigrama anterior. Serbasa, Sr. Fiol, ha de créixer en capacitat tècnica per liderar el procés transferencial, Serbasa no pot continuar essent un gerent i dos o tres ajudants; la nostra aposta justifica aquesta modificació i les que puguin venir més endavant.

Un altre punt que vull destacar és la gestió dels hospitals del Complex Hospitalari de Mallorca. En primer lloc, el model organitzatiu en el qual es basa el desenvolupament de dues grans àrees d'organització interna: l'àrea d'assistència i l'àrea de gestió econòmica; la d'assistència és l'encarregada d'assegurar la qualitat de l'atenció dels usuaris des que són admesos als hospitals fins que són rebuts pels professionals d'atenció primària; la de gestió econòmica és l'encarregada dels sistemes d'informació i gestió econòmica.

Com que veig que el llum està encès, passaré, per acabar, a donar resposta a les preguntes, comentaris i observacions que s'han fet sobre canvis que hem efectuat a distints llocs de responsabilitat.

Creguérem important reforçar el Pla de salut mental. Per això el doctor Rafel de la Rosa, el doctor Antoni Rifà i el doctor Bartomeu Mestre han estat adscrits a aquest pla. El nomenament del nou sotsdirector de l'Hospital Psiquiàtric, el doctor Ricard Carretero, ha estat motivat per la necessitat exposada per diversos experts en matèria de reforma mental d'altres comunitats autònomes -Andalusia, Madrid, Galícia, Astúries- que ja han corregut aquest camí i que així ens ho han aconsellat. La conclusió ha estat clara: per fer la reforma del complex de l'Hospital Psiquiàtric és un element molt positiu l'incorporació d'una persona nova i de fora de la institució.

Pel que fa al canvi de la direcció del Servei Balear de la Salut, hem volgut donar un caire més tècnic que polític amb aquesta responsabilitat. Molts del que estam avui asseguts en aquesta cambra hem tengut la responsabilitat de formar equips de feina, i si en algun moment i per motius diversos aquest equip ha de menester una reestructuració que contribueixi a millorar el treball i el resultat, el seu responsable l'ha de fer.

Per acabar li diré que des del divendres passat aquesta consellera és la presidenta del consell d'administració de Gesma, trencant així la seva metodologia, Sr. Fiol, o aquella que li imposaven, i aquesta decisió és així perquè entenem que el conseller o la consellera ha d'estar en tots els àmbits cabdals de decisió i no ha de fugir de responsabilitats.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Salom. ¿Grupos que deseen fijar la posición? Por el PSM-Entesa Nacionalista tiene la palabra el Sr. Buele.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, membres del Govern, davant aquesta interpel·lació que ha presentat el Grup Parlamentari Popular, que nosaltres

entenem que té com a dues parts, una referida a la política sanitària del conjunt de les Illes Balears i l'altra referida a la gestió hospitalària a Mallorca, nosaltres volem fixar la nostra posició i voldríem fer algunes observacions que no per òbvies consideram que s'haurien de passar per alt.

Nosaltres entenem que les polítiques sanitàries d'un govern sempre s'han d'adreçar cap a una millora de la salut pública i de l'atenció sanitària, bé sigui la pública, bé sigui la privada, i aquesta atenció sanitària que ha de rebre la població. Voldríem fixar-ho com a objectiu prioritari de qualsevol tipus d'actuació política que es pugui dur a terme des de la Conselleria de Sanitat. Amb aquestes polítiques sanitàries, d'una banda pensam que s'ha de treballar per evitar que la gent es posi malalta i, de l'altra, per aconseguir que la gent es curi quan emmalalteix, i això que pareix tan obvi pensam que s'ha de tenir en compte des de les més altes instàncies de la conselleria, perquè no podem oblidar que en tots dos camps, tant en el de la prevenció com en el de la curació, les demandes sempre seran infinites i els recursos sempre resultaran escassos i molt limitats.

Nosaltres quan parlem de persones sanes apuntem cap a la plena autonomia personal, és a dir, la no dependència d'una persona respecte de professionals o de recursos sanitaris, i quan parlem de persones malaltes entenem que estam al·ludint a individus que es troben en situació de dependència, bé sigui de professionals mèdics, bé sigui de productes medicamentosos. És en aquesta perspectiva, i per això ens sorprèn que el Grup Parlamentari Popular hagi volgut presentar aquesta interpel·lació, tot i que reconeixem el seu dret a fer-ho, però nosaltres creim que qualsevol model sanitari que s'instauri o que es vulgui consolidar a les nostres illes sempre haurà de parar molt esment a la implantació d'allò que es diuen els controls en la qualitat de les prestacions. A posta ens ha sorprès que des del Grup Parlamentari Popular es dubtàs de la necessitat d'instaurar, per exemple, una direcció d'Epidemiologia; entenem que és una de les bases per aconseguir que hi hagi aquest control en la qualitat de les prestacions, no ens podem conformar en aconseguir el nivell mínim en aquesta qualitat de prestacions, molt manco en mantenir situacions que ni tan sols arriben a aquest nivell mínim requerit, com són -i ho haurem d'esmentar en aquesta intervenció des d'aquesta tribuna- no assolixen el nivell mínim requerit, per exemple, els lamentabilíssims casos de llista d'espera, realment increïbles en una societat desenvolupada com la nostra; pensam que si es tenia en compte això que acabam de dir, coses com les que han passat s'evitarien.

Tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra sabem molt bé que a les Illes Balears les polítiques sanitàries encara ara, i des del nostre grup parlamentari molt lamentabilíssimament, són polítiques compartides entre el Govern de les Illes Balears i el Govern de l'Estat espanyol. Des del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista no ens sembla gens encertat que es pretengui interpel·lar només un dels dos governs, el de les Illes Balears, quan justament el Govern interpel·lat és aquest, el que no ha rebut de l'altre, el Govern de l'Estat, totes les competències en matèria de sanitat. L'ordenació i planificació de l'assistència sanitària a les Illes Balears, tant la pública com

la privada, i la gestió dels hospitals del Complex Hospitalari de Mallorca, tant hospitals públics com clíniques privades, segons el nostre parer, no poden ser debatudes i analitzades totalment al marge de l'assistència i la gestió que hi presti el Ministeri de Sanitat ni al marge de la legislació estatal, que no hem d'oblidar -i ho hem de tenir ben present en aquesta cambra- a l'actualitat roman totalment a disposició del Partit Popular a les Corts Generals, que és el mateix que presenta aquesta interpel·lació en aquest parlament.

Per tots aquests motius i molts d'altres que no tenim temps d'esmentar ara, ens sembla que la interpel·lació que presenta el Grup Parlamentari Popular de les Illes Balears no arriba a tenir en compte com cal tots aquests fets. Com a membres del Grup PSM-Entesa Nacionalista l'hem de rebutjar de pla i de ple; si s'arriba a presentar la moció corresponent haurem de votar en contra, i encoratjarem la consellera de Sanitat a seguir les línies d'actuació que s'ha marcat i que tan explícitament ens ha exposat en la seva intervenció.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Buele. Por el Grupo Parlamentario Socialista tiene la palabra el Sr. Gascon.

EL SR. GASCON I MIR:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, hem escoltat amb atenció la seva intervenció i creim que ha estat per primera vegada una intervenció que ens ha satisfet des d'un conseller, en aquest cas consellera, de Sanitat. Nosaltres deim des de l'any 97, que van incloure en els pressupostos que es fes una enquesta de salut i mai no s'ha fet, aquesta enquesta, ara vostè ens ha avançat que enguany ja està preparada l'enquesta de salut i que es farà durant aquest any, després de l'estiu; pensam que això és important. El Pla de salut mental, que també és cert que no hi havia hagut temps encara de posar-lo en marxa, però ara en aquest moment ja poden dir que va endavant a la comissió institucional i a la comissió tècnica, i per tant podrem gaudir aviat de resultats, esperem, i que es veuran en els pressupostos per a l'any 2001.

Avui per primera vegada hem sentit un govern que vol desenvolupar la Llei 4/92, del Serbasa. Els governs anteriors tan sols van desenvolupar en aquesta llei el que es referia a la creació de Gesma, la creació de Gesma dues vegades, perquè com vostè sap la primera vegada es va declarar nul·la de dret pels tribunals i es haver de tornar a fer.

Nosaltres creim que la Conselleria de Sanitat, que ha estat tradicionalment la Ventafocs dels governs de Balears, precisa efectivament d'una reestructuració important de cara a les transferències que ens vénen; per açò estarem d'acord i estam d'acord amb el Decret 40/2000, que crea distintes direccions generals, malgrat potser sí que estariem d'acord en el fet que alguna direcció general d'aquestes s'hauria de redefinir d'alguna manera, perquè n'hi ha alguna que, nosaltres almanco,

encara no veim ben bé la seva utilitat, però segurament vostè ens ho explicarà i entedrem perfectament l'assumpte.

Per últim, jo no voldria passar de llis sobre la desaparició de l'empresa Gesma. Nosaltres pensam que Gesma des del primer moment no ha tingut utilitat, nosaltres creim que el model que hem de tenir és un servei balear de la salut potent i, a partir d'aquí, els hospitals han de ser tots el mateix grup, i no fer el que pot passar si tenim empreses com Gesma, com una fundació pública, com dos consorcis, que seran distintes penjolls diferents que es faran competència entre ells, i això jo pens que no és desitjable. Nosaltres creim que Gesma, per aquest motiu i, a més a més, per un altre com és que l'Hospital Psiquiàtric no hauria d'haver estat mai inclòs dins Gesma, atès que la problemàtica de l'Hospital Psiquiàtric és molt diferent que la dels altres hospitals, per açò demanariem que es definís vostè i ens digués si Gesma progressivament serà desmantellada, com dèiem a l'anterior legislatura, o no serà desmantellada.

I jo no voldria entrar a discutir aquí els cessaments i els nomenaments que vostè ha fet. Jo crec que la conselleria, vostè en aquest cas, és la responsable de fer els nomenaments dels seus càrrecs; el que sí puc afirmar és que jo no estaria d'acord amb el que s'ha dit sobre el fet que es nomena gent que fins i tot no és del seu partit. Jo crec que açò no ve al cas i no hem de mirar aquestes coses, si no malament. De totes maneres vull recordar que aquí fins i tot hi ha hagut un conseller d'Agricultura que se n'ha anat al llit com a conseller d'Agricultura i s'ha aixecat de president del Govern; vull dir que, canvis, n'hi ha hagut moltes vegades, en aquest parlament.

Per últim jo em voldria definir un moment, molt breument, sobre el Palma II i l'Inca com a consorcis. Nosaltres estam absolutament d'acord en el fet que el Palma II i l'Hospital d'Inca siguin consorcis i estiguin participats per la conselleria. És cert que voldríem que la participació fos més important que la que hi ha a la fundació de Manacor; a la fundació de Manacor tan sols es participa en el patronat i bé he de dir que no és per voluntat dels anteriors consellers, sinó perquè va ser així i amb disgust de la conselleria en aquest moment, però la realitat és que la participació de la conselleria a la fundació és nul·la. Nosaltres creim que s'ha de revisar aquesta participació, igual que s'haurà de revisar l'existència d'aquesta fundació pública. Nosaltres sap que des del nostre grup no som partidaris de les fundacions públiques sanitàries. Pensam que la gestió ha de ser directa, que les fundacions i, en aquest cas, la fundació de Manacor no és una fundació pública sanitària, però no estam d'acord amb les fundacions públiques, i menys amb la fundació privada de Manacor, donat que hi ha atencions que no es fan adequadament, es concerten coses amb centres diferents com és el laboratori de l'Hospital de Manacor, que hem de recordar aquí que el 8% de les mostres que s'envien fora per analitzar s'han de tornar a enviar, perquè arriben malament, a Barcelona que és allà on es fan les anàlisis. Nosaltres creim que la gestió directa dels hospitals és el més important.

I per últim, agrair la seva intervenció. Esperarem la moció del Partit Popular subsegüent a aquesta interpel·lació i veurem si

podem arribar a algun acord en el seu moment i podem pactar algunes de les resolucions. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Gascon. Para réplica tiene la palabra el Sr. Fiol por un tiempo de cinco minutos.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera, jo no puc començar d'altra manera sinó manifestant el meu disgust perquè crec que amb massa freqüència es perverteix l'objectiu vertader del que és la intervenció parlamentària. Jo no puc de cap manera donar per bo que vostè em lleixi una resposta a una interpel·lació sense saber prèviament quins són els aspectes fonamentals de la interpel·lació, només amb el títol, perquè així succeeix el que ha succeït.

Vostè ha començat a contestar alguna pregunta, alguns dels temes que havia suggerit, quan se li ha encès el llum vermell. Mentrestant m'ha llegit un discurs que, a més, hi estic pràcticament d'acord, no tenc res a dir respecte al seu discurs, i segurament estaria d'acord en moltíssimes coses del seu discurs, però he de dir des d'aquesta tribuna que consider un abús i una burla a aquest parlament que vostè vengui aquí a llegir-me un discurs que no té res a veure amb les coses que li he demanat, res a veure; al final m'ha contestat, i d'una forma -em deixi que li ho digui- absolutament superficial algunes qüestions respecte a la qüestió d'epidemiologia, que vull aclarir al Sr. Buele que no és que no hi hagi d'haver epidemiologia, evidentment que sí, però és que a la conselleria ja hi ha un departament prestigiosíssim que es dedica a això. Citava també de passada, crec intuir, el Sr. Gascon quan parlava del tema de la planificació, Direcció de Planificació; si la que ha de planificar és la conselleria, per què necessita un director de planificació?

Però vull dir que vostè m'ha parlat de qüestions generals sobre planificació, qüestions generals sobre el Pla de salut que jo no havia plantejat, qüestions generals sobre el Pla de la sida que jo no li havia plantejat, ja l'hi plantejaré en el moment que a mi em sembli exercint el meu d'interpel·lar el Govern, en el moment que cregui que l'he d'interpel·lar. Em deixi que li digui que vostè aquí a vengut a no contestar cap dels temes que se li han plantejat, i li he de dir que això em sembla lamentable, em sembla malament, i a més li diré que jo personalment, que he estat assegut aquí on està vostè tres anys, això, no ho he fet mai, perquè em sembla una pràctica inacceptable. Es pot estar més o menys afortunat, el que no es pot fer és menysprear el Parlament d'aquesta manera, li he de dir amb tots els respectes perquè crec que aquesta és la situació amb què ens hem trobat.

A més treu un tema que, bé, em diu que el decret d'autorització d'hospitals no surt, va vuit anys que està aturat. Bé, però vostè ja fa un any que el té damunt la taula fet i beneït pel Consell Consultiu i en un any no l'ha pogut treure, perquè, clar, consellera, si anam al que ha fet vostè en un any..., res, eh?, molta teoria però plans, dins el Parlament, no n'hi ha ni un, ni un, zero, no n'ha presentant ni un, de pla. Si anam a veure el

pacte de progrés que el Consell Insular va elaborar amb categoria de document tècnic, la coneguda revista *Alimara*, i anam a la pàgina de sanitat val més que no la llegim: res del que diu el pacte no s'ha produït.

Per tant, crec que vostè ve aquí a passar el tràmit, a contar-nos una cosa que no té res a veure amb allò que se li planteja i, en definitiva, eludir la seva obligació que és contestar tots els problemes que hi ha.

Perquè em treu també, justament, el tema de la farmàcia, i evidentment que vostè posarà en marxa una sèrie de farmàcies rurals, i aeroports i tal, perquè el govern balear anterior va presentar en aquest parlament una llei de farmàcia, i vostè va col·laborar en la seva redacció, em sembla, es va aprovar la passada legislatura en aquest parlament una llei de farmàcia que és la que li permetrà, a vostè, fer alguna d'aquestes coses.

El temps passa, el temps passa per a tothom i vostè, ara, es tanca el Parlament la setmana que ve, duen una quarta part d'aquesta legislatura consumida, i en el capítol de presentar projectes i de presentar qüestions i de treure endavant temes, malament, en el seu departament. Vostè ha encetat aquest debat malament, jo no volia parlar de plans, no volia parlar d'aquestes qüestions, venia a fer un debat molt més net que vostè no ha volgut afrontar.

I a més li he d'afegir una cosa que també m'ha dolgut especialment: si estic orgullós d'una cosa durant el meu mandat és d'haver posat en marxa l'helicòpter de Formentera. Jo no sé si la proporció econòmica entre el que va pagar l'Insalud i el que va pagar el Govern balear era el que correspon o el que no correspon, jo el que sé és que abans la gent que estava a Formentera tenia un problema insuportable d'assistència sanitària, i des que hi ha l'helicòpter no el tenen, i això era en aquells moments la meua responsabilitat. Vostè dins el pacte de progrés ha adquirit també compromisos amb Formentera; veurem si els complirà, perquè de moment no els ha complit.

I em deixin que acabi dient que avui en el capítol de preguntes hem vist -no amb sorpresa perquè és habitual- que la majoria de consellers, la majoria de consellers absents en aquest moment i vostè mateixa -el Sr. Morro no segurament perquè és nou- han contestat al·ludint el passat. És a dir, vostès aquí tenen com a principal argument "com de malament ho feien vostès", referint-se a nosaltres. Potser que féssim coses malament, jo no ho dubt, alguna en fariem bé, però ara, ja consumit un 25% del seu temps, comença a ser el moment de contar-nos històries de com he feien els que hi havia abans, comencin a veure que ara s'han d'enfrontar a la realitat de les seves pròpies ineficiències.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Fiol. Para contraréplica tiene la palabra la Sra. Salom.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Sr. President. Sr. Fiol, jo entendria, de veritat, la seva preocupació que aquí ha exposat tan clarament, totalment lícita, totalment responsable, com a diputat pel que fa als temes de sanitat de la nostra comunitat, si no hagués estat vostè conseller de Sanitat, perquè, Sr. Fiol, les dades concretes són contundents en la seva gestió. Aleshores li he de dir amb tota franquesa que no em semblava en aquell temps que li preocupassin tant com li preocupen ara tots aquests problemes i que l'indignen, tal com ha expressat vostè en la seva rèplica.

Tan sols li anomenaré uns quants exemples. Què ens hem trobat? Això li cou, ja ho sé, que els cou, però és el que ens hem trobat; a mi m'hagués agradat trobar una altra cosa. Les instal·lacions hospitalàries presentaven un estat deplorable; només li diré un parell de casos, ja que si no podríem estar hores: La cuina de l'Hospital General va patir un incendi el mes de maig del 99 i tot i això no es va prendre cap mesura; els ascensors de l'Hospital General exactament el mateix. En aquests moments hem de fer front a una denúncia de la Magistratura de Treball de 700.000 pessetes per infraccions detectades a la seva legislatura i a les anterior legislatures de qui el varen precedir. Dels informes d'aquesta inspecció de treball sobre l'Hospital Psiquiàtric es desprèn que les instal·lacions estaven aturades en el temps, estaven aturades en el temps en els anys 30 i en els anys 40; per a vostès els malalts i els familiars dels malalts que hi són no comptaven per a res, Sr. Fiol.

(Remor de veus)

Ara sí, vostè anava a fer el dinar de les faves, que és quan amb tota seguretat vostè trepitjava l'Hospital Psiquiàtric, perquè si no, no puc entendre tanta desídia com la que ens hem trobat, si és que vostè anava allà a altres coses, perquè si no, no es pot entendre, això, no es pot entendre.

A l'Hospital General, Sr. Fiol, ens hem trobat més de deu habitacions que no tenien aigua calenta i que tenien tres i quatre llits, cosa que estam arreglant. Pel que fa a la situació i funcionament de la unitat infantil i juvenil, des de l'any 91 tots vostès tenen un informe del Defensor del Poble que els recomana que treguin la unitat d'infantil i juvenil de l'Hospital Psiquiàtric perquè no és el lloc adequat. Des que nosaltres governem estam amb els tràmits amb l'Insalud, que vostè diu que no ens duim bé, idè amb aquests tràmits estam en disposició de treure-ho a atenció primària, i si no surt de l'atenció primària, Sr. Fiol, ho durem a l'Hospital General, que sempre serà molt millor que no l'Hospital Psiquiàtric, que vostès han fet cas omís al Defensor del Poble.

Sobre la relació amb els representants dels treballadors, vostès mai no varen crear un borsí de contractació, perquè vostès dins Gesma posaven tothom que volien, i això també fa mal, Sr. Fiol, però és així, i des de fa unes setmanes, Sr. Fiol, aquesta consellera té un acord firmat amb tots els sindicats per regular totes les formes de contractació de l'empresa Gesma, cosa que vostè mai no va aconseguir.

Les lamentables condicions de seguretat de l'Hospital Joan March han provocat situacions veritablement patètiques. Anem a les dades: Compraren un generador auxiliar que trobam fora d'ús per manca de manteniment; vostès compraven però no mantenien. El mateix passa amb les calderes, que de tres just una funcionava, les altres dues fora de manteniment perquè vostès no feien manteniment. Lleven un parallamps, però obliden posar-ne un altre i ens cau un llamp; aquest hivern m'ha caigut un llamp perquè vostè va oblidar de posar la renovació dels parallamps.

A l'Hospital Psiquiàtric, Sr. Fiol, malalts sistemàticament dopats, segons denuncià en el seu director de l'Hospital Psiquiàtric, el mateix director que vostè va posar, Sr. Fiol; aquest li va mostrar tot un informe en el qual expressava el seu dolor pel dopatge i la sobremedicació que tenien els seus malalts. Li comunico que nosaltres hem obert un procés d'informació reservada, cosa que hauria d'haver fet vostè quan el Sr. Carbonell li va denunciar els fets, i vostè va decidir no fer cas a les greus informacions que li traslladava el seu director.

Però això només és el començament. Ara li parlaré de nomenaments i de cessaments. Jo en aquest poc temps de consellera he canviat dues persones, una per ascendir-la i l'altra, el gerent, per fer un canvi tècnic. Però a vostè, Sr. Fiol, alguns d'aquests gerents de Serbasa li han durat ben poc; per exemple, el Sr. Rodríguez de Santos no li va durar ni sis mesos; l'anterior gerent, el Sr. Beltran, també es va cansar de vostè als set o vuit mesos; o sigui, Sr. Fiol, en tres anys vostè va tenir tres gerents de Serbasa. Però, a més, li hauré de recordar les bicefàlies que hi havia al Complex Hospitalari Psiquiàtric; allà tenia vostè el doctor Carbonell i un director virtual, que era el doctor Tòfol Serra.

Però podem continuar, podem continuar amb destitucions. Recorda vostè la Sra. Carmen Maza?, recorda vostè els canvis del Sr. Azpeleta?, de la Sra. Isabel Moreno?, del Sr. Xavier Seguí?, i n'hi ha un que, a més, tots recordaran: recorda el director general de Consum, que tothom aquí recordarà, del bon record que va fer aquest senyor pel famós cas de les benzineres? També el va cessar vostè, Sr. Fiol.

Per tot això, Sr. Fiol, tant vostè com jo sabem que els canvis a vegades es fan sempre per anar a millor, pensant que tot anirà millor amb aquests canvis que feim, encara que això, Sr. Fiol, no és del tot cert, perquè cal recordar, com deia el Sr. Gascon, a una comunitat autònoma hi va haver persones que se n'anaren a dormir un bon dia consellers d'Agricultura i consellers d'Economia i es depertaren...

(Aldarull)

...màxims responsables del Govern i de la Sanitat.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Senyors diputats, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Ens hem equivocat. En aquesta comunitat autònoma vostès ja han fet oposició, perquè la feien del propi partit al seu propi grup del Partit Popular.

(Remor de veus)

Sí, sí, amb la destitució del Sr. Soler. Aquí i en això sí que li he de donar la raó, Sr. Fiol: no tots els canvis són per millorar, i és que, Sr. Fiol, la llei de Murphy es compleix en aquests casos.

Moltes gràcies.

(Aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Sr. Fiol, per què em demana la paraula?

(Remor de veus i rialles)

Idò no veig tantes rialles; mirin el reglament.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

Per què me la demana?

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Sr. President, molt respectuosament, com és natural, a la seva presidència, demanaria empara perquè crec que no s'ha contestat absolutament res del que s'ha demanat, cosa que és habitual en aquesta cambra. Però no només ha succeït això; la consellera ha dedicat, a més de llegir, la seva intervenció final a tota una sèrie de consideracions respecte a actuacions...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Fiol, no utilitzi l'explicació de per què em demana la paraula per fer una intervenció. No procedeix cap intervenció més en aquest torn perquè és una interpel·lació i el Govern tanca aquesta interpel·lació amb aquesta resposta. Vostè ho sap, és diputat veterà i sap que jo he de fer complir aquest reglament.

(Remor de veus)

Pot agradar o no agradar, però la situació és aquesta.

II.- Debat de les propostes de resolució presentades a la comunicació del Govern RGE núm. 2038/00, sobre la diferència dels costos dels combustibles agrícoles i pesquers a les Balears i la resta de l'Estat espanyol.

Passam al punt següent de l'ordre del dia, que és el debat de les propostes de resolució presentades a la comunicació del Govern, 2038, sobre la diferència dels costos dels combustibles agrícoles i pesquers a les Illes Balears i a la resta de l'Estat espanyol.

Per defensar les propostes de resolució dels grups Parlamentaris Socialista, PSM-Entesa Nacionalista, d'Esquerra Unida i Mixt, 2458..., té la paraula el Sr. Diéguez durant deu minuts.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Porque la unanimidad que parece ser que puede haber con respecto a estas propuestas de resolución me exime de mucha mayor aclaración de las mismas, simplemente diré que las propuestas que han presentado estos grupos tienen como finalidad, la primera de ellas, reducir la diferencia de precios de combustibles agrícolas y pesqueros respecto a otras comunidades autónomas, cosa que ya ha comenzado a hacer este gobierno con bastante éxito, pero consideramos que se debe seguir por ese camino hasta conseguir rebajar el precio sobre la media del Estado.

La segunda propuesta de resolución va dirigida a eliminar el impuesto de hidrocarburos, este impuesto de hidrocarburos que consigue unas recaudaciones extraordinarias, 33.000 millones el último año, y sobre las cuales prácticamente casi todos los grupos del Estado español, no solamente de las Baleares, se han manifestado en contra, a excepción del Partido Popular a nivel nacional.

La tercera de las resoluciones tiende a favorecer que las cooperativas agrarias y las cofradías de pescadores puedan participar en la distribución al por menor de carburantes para beneficiar a los socios de estas cooperativas y cofradías.

Por lo que respecta a la cuarta se solicita la intervención del Estado para que, atendidas las condiciones de insularidad de nuestra comunidad autónoma, reduzca los precios de los combustibles agrícolas y pesqueros, que suponen un fuerte gravamen para la producción de estos sectores.

La quinta propuesta de resolución tiene como finalidad que el Govern estudie la adopció de medidas que eviten situaciones de monopolio en el proceso de distribución de productos derivados del petróleo en las Islas Baleares. Esto da una capacidad al Gobierno de llevar a cabo los estudios necesarios para buscar una solución a lo que estuvimos discutiendo en el debate que tuvimos la semana pasada acerca del monopolio con que nos encontramos, un monopolio natural, como dirían los economistas, en el sector de la distribución de productos derivados del petróleo. Creemos que esta propuesta, la quinta, es bastante mejor que la que presenta el Partido Popular con el número siete por la cual solicita que se

declare de utilidad pública y se expropien las instalaciones de carga, de descarga -perdón- y almacenamiento existentes en las islas de Mallorca, Menorca e Ibiza, puesto que es una propuesta mucho más prudente y tranquila.

Y por último la sexta intenta conseguir que el artículo 13 del REB no quede sin contenido práctico, como está pasando con el ya esquilado REB, que vino muy reducido de Madrid, y cuya aplicación práctica lo está dejando prácticamente en nada.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez en nom del Grup Socialista.

En nom del Grup Popular, Sr. Cardona té la paraula.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Gràcies, Sr. President, per manifestar la nostra postura sobre les propostes que presenta el conjunt dels grups que formen la majoria de govern. Vagi per endavant que són per a nosaltres propostes perfectament assumibles i que, per tant, tal com vàrem dir en el debat que vàrem fer sobre la comunicació del Govern, les votarem favorablement, si bé hi ha algunes qüestions que voldríem deixar apuntades.

A la proposta número tres obliden que aquesta distribució minorista havia de ser distribució minorista a tercers, perquè la que tenen actualment ja ho poden fer als seus propis socis; per tant, no aclariríem res. Aquesta qüestió ve aclarida en una proposta coneguda nostra.

Respecte a la número cinc, nosaltres l'assumirem, però la qüestió no està en estudiar, la qüestió està en actuar, i això és el que nosaltres volem pretendre. Després a l'hora de presentar les nostres propostes ja ho justificaré, però el que sí està clar és que ja basta una miqueta d'estudis i el que hem de fer és actuar.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Cardona en nom del Grup Popular. Hi ha un torn de fixació de posicions que el Grup Socialista, el Sr. Diéguez, pot utilitzar, i el Sr. Cardona també després.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Em perdonarà un segon. Potser per error jo estava utilitzant el torn de fixació respecte a les seves propostes, no estava defensant les meves. Si el que he de fer és defensar les meves, ho faig.

EL SR. PRESIDENT:

Ho farem al revés, perquè realment el primer torn era per defensa de les esmenes presentades pel Grup Popular. Ha fixat posicions i permetrem que en el segon torn defensin les del Partit Popular.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Gràcies, i deman disculpes.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, té la paraula per fixació de posicions.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sr. Presidente, quizá sería más adecuado que presentara primero sus propuestas y luego fijáramos posición al respecto. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Cardona. Efectivament, com que no ha cobert el torn, tenim temps a bastament perquè defensin les seves esmenes.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Deman disculpes per aquest error involuntari.

Bé, les propostes que presenta el Partit Popular són set, en concret, i vénen d'acord amb el que es va exposar a l'anterior debat. Les tres primeres el que pretenen és que hi hagi més competència, que d'alguna manera liberalitzi més el sector i garanteixi tant als pagesos, en aquest cas, però als consumidors poder accedir d'una manera millor als combustibles i, per tant, també d'una manera més barata. Si bé en el punt dos jo voldria afegir una qüestió, i és que quan parlem dels serveis de la competència crec que val la pena dur endavant, explotar el que diu l'article 11 del REB, que parla de la creació d'un servei de col·laboració amb el servei de defensa de la competència, instal·lat o creat aquí a Balears, que això ens permetria, ja que estaria a prop, ja que seria aquí, que coneixeria més per la seva mà els fets de la insularitat i les dificultats que agreugen la lliure competència, aquí poguéssim lluitar d'una manera millor.

El punt quart és que dins les competències que té el Govern balear, jo crec que aquí -potser- dels errors que vàrem patir a l'anterior debat era el lament continu que la comunitat autònoma no tenia competències; és cert que en algunes qüestions no les té, però prestar ajudes o subvencionar dins les línies d'ajudes d'Indústria les cooperatives agràries i les confraries de pescadors sí que ho pot fer. Per això proposam que dins aquesta política d'ajudes, dins aquesta política que du la Conselleria de Comerç i Indústria, que també s'hi afegim ajudes a les cooperatives agràries i a les confraries de pescadors per instal·lar o per fer aquestes instal·lacions de subministrament, i creim que la subvenció que es demana del 75% es justifica des del moment en què les confraries i les cooperatives agràries tothom sap que tenen una situació

econòmica dèbil i que necessiten un impuls fort. Aquesta seria la manera perquè els pagesos i els pescadors poguessin invertir en aquestes qüestions i a un preu més barat del gasoil.

A més coincidim amb una de les propostes de la majoria parlamentària quan demanam que l'article 13 del REB s'intenti dur i explotar al màxim per beneficiar els ciutadans de Balears. A més demanam dirigir-nos al Govern central perquè de totes les millores o de totes les retencions que s'han fet amb l'impost de la renda i altres tipus impositius, es mantinguin -els que s'han fet per a la campanya de 1999- es mantinguin per a la campanya impositiva del 2000, tenint en compte que si abans s'havien motivat precisament aquestes exempcions per la situació dels preus del combustible, entre altres, en aquest moment, entre la sequera i aquest augment desmesurat dels preus del combustible en aquests mesos que duim d'any, justifica molt més que es mantinguin aquestes exempcions i fins i tot s'augmentin.

I finalment, el punt setè jo crec que és el punt més important de tots, i jo crec que està reconegut per tots, ho va dir el Govern, ho varen dir els grups que varen intervenir en el darrer debat, ho va dir aquest diputat, que la situació d'oligopoli, la situació de dominació que tenen les quatre companyies que operen a Balears, fa impossible que hi hagi realment una lliure competència, es prenguin les mesures que es prenguin, i tot el que hem dit fins ara servei si -i el que proposa el grup de la majoria parlamentària serveix- si hi ha una possibilitat de lliure competència; si podem llegir publicacions que diuen que a la península un dels temes que perjudiquen de veritat la lliure competència és el règim d'oligopoli que hi ha en la distribució i si tenim en compte que hi ha punt de desembarcament que estan a prop uns dels altres i que, per tant, els preus de desembarcament s'abarateixen precisament per aquesta situació de competència i possibilitat de distribució de molt més volum de combustibles que tenim aquí.

És evident que la situació de Balears encara és molt més greu, és evident que el coll de botella de la lliure competència a Balears en la qüestió de combustibles és, precisament, la propietat de les instal·lacions de desembarcament. Aquesta és la qüestió i aquest és el problema. Nosaltres proposam actuar d'una manera valenta, utilitzar els estudis que facin falta, utilitzar els mitjans que facin falta però prendre ja la decisió - amb el temps, no hem posat termini, si ha de ser tota la legislatura que ho sigui- prendre la decisió de declarar d'utilitat pública les instal·lacions de desembarcament de combustible a totes les Illes i procedir a la seva expropiació. D'aquesta manera es garantirà d'una manera clara i segura la lliure competència i l'accés de qualsevol companyia operadora a poder vendre d'una manera competitiva el producte, els combustibles, de manera que els ciutadans de Balears estiguin en condicions d'igualtat amb els ciutadans de la península.

D'aquesta manera es rompia el greuge comparatiu que hem tengut tradicionalment amb els preus de combustibles de la península respecte de Balears, i ja els garantesc el suport, com és molt evident si ho proposam nosaltres, del Partit Popular, però no només el suport al Govern i a la majoria parlamentària avui, en aquesta presa de decisió, sinó quan presentin al

Parlament la llei d'expropiació, perquè això s'haurà de fer a través d'una llei, i quan es necessiti el suport del Partit Popular en aquesta acció poden estar ben tranquils que el tendran, però és necessari que d'una vegada el Govern prengui accions i que, a més, ho faci exercint les seves competències, que per això sí que les té.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Cardona. Sr. Diéguez, en nom del Grup Socialista té la paraula per a fixació de posicions.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. En efecto, y por lo que respecta a las propuestas de resolución presentadas por el Partido Popular, estamos de acuerdo con la número uno, con la número dos, con la número tres, con la número cinco y con la número seis. Nuestras divergencias están en la número cuatro y la número siete.

Por medio de la número cuatro el Partido Popular pretendre que el *Parlament* inste al *Govern de les Illes Balears* para fomentar la venta de combustibles a las cooperativas y cofradías de pescadores y para que se subvencione a éstas con un 75% de la inversión necesaria para poner en marcha estas instalaciones. Consideramos que si quien se beneficia del funcionamiento de estas instalaciones a través, sobre todo, del impuesto de hidrocarburos es el Estado central, quien tendría que atender estas subvenciones es el Estado central; hay un principio jurídico *qui prodes*, a quien aprovecha, ¿a quién aprovechan todas estas instalaciones con este impuesto que tan negativo resulta para la explotación especialmente de la industria agrícola y pesquera?, pues al Gobierno central; pues que sea este gobierno central, el Estado quien se haga cargo de ello. Si aceptara el Partido Popular una transacción en ese sentido, que el punt cuatro quedara "El *Parlament* insta al Gobierno del Estado", estaríamos de acuerdo en votarlo de forma favorable, máxime cuando todos estamos de acuerdo en que hemos de mejorar la financiación de nuestras islas, no hemos de incluirle i sumarle gravámenes que corresponden a administraciones distintas de la nuestra.

Por lo que respecta a la número siete, tampoco estamos conformes en cuanto a que se proceda directamente ya a la declaración de utilidad pública y expropiación de estas instalaciones de descarga y almacenamiento existentes en Mallorca, Menorca e Ibiza. Se nos dice por parte del Sr. Cardona que hagamos menos estudios y que pasemos ya a la acción, y en esto nos movemos un poco en una situación de paradoja, que es lo que hicieron cuando estaban ustedes en el poder, un estudio, hicieron un estudio y nos dicen que nosotros pasemos a la acción; ¿por qué no pasaron a la acción ustedes, si lo tenían tan claro? Si el resultado del estudio era tan claro, ¿por qué no se procedió de inmediato a la expropiación y a la declaración de utilidad pública? No se hizo porque no es tan sencillo, ni mucho menos, y se pueden encontrar otras soluciones a lo mejor menos traumáticas tanto

para la empresa como para las arcas de -quizá- el Gobierno del Estado, a quien puede corresponder la indemnización y la asunción de esas instalaciones.

Por eso digo que consideramos que nuestra propuesta es mucho más reflexiva, mucho más prudente y que puede ser mucho más beneficiosa para nuestra comunidad autónoma, y por eso no votaremos a favor la número siete del Partido Popular.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez en nom del Grup Socialista. Sr. Cardona, per fixar posicions té un torn extraordinari.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Més que res, Sr. President, serà per parlar de les dues propostes que estan en desacord, ja que per error meu havia fet ús d'aquest dret anteriorment.

Bé, miri, respecte a la proposta número quatre, que demanàvem que el Govern balear fomenti la venda de combustible a les cooperatives i confraries de pescadors atesa la seva precarietat econòmica i les subvencioni en un 75%, s'ha de mantenir. Miri, la qüestió de foment de l'economia correspon al Govern balear, la competència és del Govern balear. Jo m'estic..., d'ençà que governen hi ha una qüestió que m'està preocupant: abans no en volien saber res, de Madrid, abans havíem de ser comunitat..., nosaltres; però, amics, quan l'assumpte es complica i quan parlem de duros ara ja sí que ens recordam de Madrid. Idò jo crec que no; si tenim un principi de país, ho és quan ens ve bé i quan ens ve malament, quan hem de cobrar i quan hem de pagar, i el que no podem fer és passar la pilota al veí.

Nosaltres tenim competències en el foment de l'economia i, a més, i molt bé, la Conselleria de Comerç i Indústria i, si volen, la d'Agricultura, m'és igual, la que sigui, però el Govern balear està fomentant l'economia a través dels programes d'ajudes a empreses. Les cooperatives són empreses, les confraries de pescadors actuen com a empresa i, per tant, jo l'únic que demano el que propòs és que s'incloguin dins aquests programes d'ajudes del Govern balear i que, a més, donada la seva situació econòmica, tinguin el màxim de subvenció possible. I amb això ens mantenim.

I respecte a la proposta número set jo li diré que efectivament sí que varem actuar, varem redactar o varem encarregar als Serveis Jurídics de la comunitat autònoma l'informe jurídic que justifica la declaració d'utilitat i d'expropiació, i aquest informe té data del maig..., perdó, del gener de l'any 99. Com vostè comprendrà, Sr. Diéguez, és pràcticament impossible tramitar, com li deia, que s'ha de fer per llei, tramitar en el Parlament una llei abans del mes, si no ho record malament, d'abril o març que es va tancar el Parlament. Nosaltres varem fer, mentre varem estar en el Govern, el que

vàrem poder, i a vostès els correspon continuar. Tornar encarregar un examen jurídic a la mateixa institució pel que ja està fet és absurd. Qüestió diferent és que s'atreveixin a dar la passa, qüestió diferent és venir aquí a dir coses i a fer sermons i després prendre la decisió i actuar d'una manera valenta. Jo els demano que ho facin i els ofereixo el suport del Partit Popular. Més ja no puc fer.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Cardona en nom del Grup Popular.

Idò substantiat el debat procediríem a la votació per ordre de presentació. En aquest cas correspon primer la votació de les propostes de resolució fets pel Grup Popular, que jo plantejaria als senyors i a les senyores diputats que votassin les propostes de resolució del Partit Popular 1, 2, 3, 5 i 6.

Senyores i senyors diputats que estiguin a favor d'aquestes propostes, posin-se drets, per favor. Gràcies.

S'aproven per unanimitat.

Passam a continuació a votació les propostes de resolució del Grup Popular números 4 i 7.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, posin-se drets, per favor. Gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra, posin-se drets, per favor. Gràcies.

Hi ha hagut 24 vots a favor de les propostes 4 i 7, 27 en contra. En conseqüència aquestes, 4 i 7, queden rebutjades.

Passam a continuació a les propostes de resolució...

EL SR. JUAN I CARDONA:

Sr. President, simplement, com que el Partit Popular ha anunciat el seu vot favorable a totes les que presenten els grups de la majoria parlamentària...

EL SR. PRESIDENT:

Es poden entendre aprovades per unanimitat?

S'aproven per unanimitat, idò, les propostes de resolució plantejades pel Grup Socialista, PSM-Entesa Nacionalista, d'Esquerra Unida i Mixt.

Queden aprovades per unanimitat, amb la qual cosa s'esgota aquest punt de l'ordre del dia.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 2068/00, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a llistes d'espera a l'hospital Verge del Toro.

I passam al següent, que és la proposició no de llei 2068, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a les llistes d'espera a l'hospital Verge del Toro. En nom del grup presentant, té la paraula el Sr. Joan Bosco Gomila.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. El passat dia 3 de maig un diari de les Illes a les seves pàgines d'informació sobre Menorca deia que des de les 6 del matí es feia cua a l'hospital Verge del Toro per demanar hora per una visita d'oftalmologia. Poc ens pensàvem que ara fa un mes, el temps que ha tardat aquesta proposició no de llei de presentar-se fins que ha estat debatuda a aquest plenari, que la qüestió de les llistes d'espera a la sanitat pública faria el tomb que ha fet. Amb la denúncia del cap de cirurgia cardíaca de l'hospital de Santa Creu i Sant Pau de Barcelona, que denunciava la mort de set malalts en llista d'espera que durant mesos havien esperat torn per ser operats, que a partir d'aquesta denúncia altres especialistes sanitaris, tant de Catalunya com de la resta de l'Estat, han realitzat les seves pròpies denúncies de casos similars, i a les Illes concretament els familiars d'un mallorquí malalt de cor que va morir quan estava en llista d'espera per ser operat a Son Dureta, varen presentar la pertinent denúncia.

Aquest efecte ha posat de manifest l'existència de llistes d'espera molt més llargues del que reconeix l'Administració Sanitària, que les demores, com nosaltres ens pensàvem, no només són per veure determinades especialitats, sinó que també afecten a l'hora de ser intervinguts quirúrgicament. El més curiós és que els números d'aquestes llistes d'espera no es fan públics per part del Ministeri de Sanitat, que es nega a facilitar-les.

I darrera aquesta situació, sindicats i associacions professionals relacionades amb la sanitat han vist l'amenaça perfecta per una privatització encoberta de la sanitat pública, ja que no respon a aquesta situació l'Administració de l'Estat, i ho fa arribar derivant malalts cap a la sanitat privada, quan els metges diuen que en els centres de salut, als hospitals, a les tardes estan tancats, no es fan operacions, els especialistes no visiten, i que per tant estan infrautilitzats els centres sanitaris de l'Estat, i que amb més inversions, més dotacions de personal, totes aquestes qüestions com a mínim es podrien minvar.

Jo vull recordar que una de les primeres fites que ens recordava el Partit Popular quan va pujar al Govern de l'Estat va ser l'eliminació de les llistes d'espera, així almanco ho deia la propaganda oficial: han baixat a tres mesos les llistes d'espera a la sanitat pública. Però quan ens diuen que han eliminat o que han rebaixat les llistes d'espera, açò no vol dir ni més ni manco que els ciutadans siguin atesos molt més ràpidament, ni que per rebre una visita d'un especialista l'espera sigui més baixa que el que era abans, senzillament vol dir que no permeten que la gent s'apunti les llistes d'espera quan tenen coberts els tres mesos, i açò era el que passava a l'hospital Verge del Toro de Maó, que s'obrien les visites pel mes de juliol, agost i setembre, i que en dos dies varen ser plenes les agendes d'aquests

especialistes per aquests tres mesos. I per tant, a partir d'aquí ja no varen permetre apuntar a ningú. És evident que d'aquesta manera no podem saber ni quantes persones estan interessades en rebre visites dels especialistes, perquè no s'apunta tothom, ni sabem el temps que triga una persona des del moment en què vol ser visitat per a una revisió fins al moment en què se l'atén.

Però el que sí evitam amb aquesta situació és incrementar els nombres de les llistes d'espera, almanco en les llistes d'espera oficials que maneja el Ministeri de Sanitat. Alguns usuaris denunciaven que en el cas del centre de salut del Canal Salat per rebre una revisió ginecològica s'havia d'esperar un any i mig, és a dir, que per rebre la revisió d'enguany, perquè es recomana les revisions es facin anualment, ja t'havies d'haver apuntat a la de l'any que ve si volies que aquestes revisions es fessin anualment.

A nosaltres el que ens preocupa d'aquesta situació és que qui més ho pateix és la gent més desvalguda, perquè és evident que qui necessita una revisió de l'oftalmòleg o del ginecòleg i té possibilitats de pagar-la, doncs va a la sanitat privada i la paga. Però és evident que qui més ho pateix són en aquest cas els jubilats, són les persones amb menys recursos, que han d'esperar dies i dies per ser atesos per la sanitat pública.

Per tant, una proposició no de llei ben simple, que qui té les competències, qui té la reponsabilitat de resoldre aquesta situació ho faci, de la manera que cregui més oportuna. Aquesta administració té els mitjans, té la possibilitat d'incrementar el nombre d'especialistes, té la possibilitat de destinar més recursos. Hi ha països de la Unió Europea que destinen molts més recursos a la sanitat pública del que ho fa l'Estat espanyol, i que per tant s'han de posar el màxim d'esforços, i ho ha de fer qui evidentment té les competències, que no és altre que l'Estat espanyol. Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Gomila. Grupos que deseen fijar la posición. Por el Grupo Parlamentario de Izquierda Unida y Ecologista tiene la palabra el Sr. Portella.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Havia preparat unes notes per a aquesta intervenció, i escoltant la defensa de la proposició no de llei que ha fet el portaveu del Grup Nacionalista PSM, veim que són coincidents les notes preparades amb la intervenció que ha fet. Jo crec que hi ha tres universals en aquest començament del segle XXI. En dos universals crec que hi estarem d'acord tots, són l'educació i la salut, i el tercer valor universal requeria una argumentació a fons, tanmateix no ve a aquesta proposició no de llei, no té a veure amb aquest tema, i no la faré, em referesc a l'esport com a vivència cultural universal.

La moció que presenta el PSM fa referència a un cas puntual en el títol i a la qüestió que planteja, però estic segur, ja ho ha fet el portaveu, i estic segur que tots els portaveus que facin ús de la paraula ho faran per tractar-lo de forma més general. La proposició no de llei neix, supòs, d'aquelles imatges de llargues cues a les portes de l'hospital Verge del Toro, de la clínica, que deim a Ciutadella, i de l'hospital o residència, que diuen a Maó, que no eren llargues cues per adquirir una entrada a un concert, ni per adquirir una entrada a una finalíssima internacional, sinó per requerir atenció al seu mal. I jo crec que aquella imatge de llargues cues als mitjans de comunicació va motivar aquesta proposició no de llei, com ha motivat altres iniciatives, també al Congrés de Diputats o al Senat, com la que ha fet el senador per aquesta comunitat autònoma, Sr. Manuel Cámara.

No feien falta imatges, perquè la qüestió de les llistes d'espera és prou coneguda i patida per tothom, i malgrat el reiterat intent de falsejar la realitat, la realitat és obstinada. Quants de cops hem sentit a parlar que les llistes d'espera no van més enllà de tres mesos, i després han hagut de reconèixer, perquè ho sabem tots, que el que no va més enllà de tres mesos és el temps que et deixen apuntar, però que la demanda va molt més enllà. Tots podríem contar històries de gent a prop, pròxima, que els ha passat, i tots coneixem casos. Jo podria contar la història particular meua d'un any i mig per anar a l'oculista, a l'oftalmòleg, a partir de llistes d'espera, algunes perquè arribava tard, altres perquè tenia Parlament i no podia anar justament el dia que donaven el número, altres perquè no se'm va avisar, etcètera. Per tant, aquestes històries, tots les coneixem, i és que el meu d'un any i mig esperant per anar a l'oculista, jo supòs que molts de diputats, o molta gent que som aquí també l'hem patit o l'hem passat. Açò és la realitat obstinada, molt diferent de la realitat de les estadístiques que ens plantegen.

Dramàticament, com ja ha recordat el portaveu del grup proponent, aquesta iniciativa té avui una dimensió diferent al que era la proposició no de llei original. Després de registrada, els mitjans espanyols de comunicació varen treure en portada la denúncia del cap de cirurgia cardiovascular d'un hospital de Barcelona, sobre els malalts morts en llistes d'espera, en llistes de llarga espera d'una intervenció. Immediatament des de molts altres punts, Astúries, Màlaga, Mallorca també, s'han reiterat aquestes denúncies públiques, i ha de ser tanta la gravetat de la qüestió que avui mateix coincideixen amb aquest ple del Parlament de les Illes Balears una reunió de la ministra de Sanitat amb els responsables de sanitat de diverses comunitats autònomes precisament per parlar d'aquesta qüestió, que no és una qüestió nova, és una qüestió antiga.

Ja ho sabem, els fets, les llistes d'espera prenen categoria de problema quan hi ha morts pel mig. Sembla que si no hi ha morts pel mig, no hi ha problema, i açò és el que ha passat; les llistes d'espera són una qüestió, com he dit abans, tan vella com el propi sistema públic de salut. I jo crec que és molt difícil, i que no ho hauríem de fer des d'aquesta tribuna, de determinar una relació directa de causa efecte entre l'ajornament d'una operació i una mort. No ho hauríem de fer, no crec que es pugui determinar directament aquesta relació. Del que no tenc dubte és que sí que existeix una relació directa, molt directa, entre el

patiment i l'angoixa del malalt i el temps d'espera fins a una atenció mèdica o una operació, aquí sí que hi ha una relació molt directa, i l'ajornament de l'atenció als ciutadans que la requereixen crea una angoixa i un patiment a aquests, que cap poder públic que realment vulgui posar la persona per davant de tot es pot permetre. L'alternativa de l'atenció privada no pot ser vista com a tal, no només perquè posa més de manifest les mancances del sistema públic, sinó perquè crea un factor de desigualtat entre els ciutadans, de desigualtat real, com també ha recordat el grup proponent.

La qüestió de les llistes d'espera té molt a veure també amb la idea que tenim d'estat de benestar. En aquests temps feliços, d'hegemonia ideològica de la cultura dels doblers, sembla com si el benestar només fos el resultat d'una sèrie de valors econòmics. Per què no s'incorpora el temps que una persona ha d'esperar l'atenció sanitària a les variables que serveixen per determinar el creixement o la riquesa d'un país? Per què no s'incorpora? Crec que la qüestió que ens ocupa és l'altra cara del creixement, un dels altres factors. La realitat del sistema públic de salut és la realitat d'uns peus de fang del creixement. L'economització de la política, la substitució del discurs polític pel discurs econòmic, en consonància a la jerarquia de valors que intenta imposar la cultura de pensament únic, és un dels fets més rellevants de les nostres societats desenvolupades, i el mite de la cultura de la satisfacció es trenca, però, amb la imatge d'aquestes llargues cues que esperen número, o amb alguns morts a portada de diaris.

Ja sabem quines solucions s'estan plantejant, són solucions d'urgència, amb molts d'interrogants. I no són solucions estructurals ni molt manco. El que més em preocupa en tota aquesta controvèrsia és que en el rerafons no s'empri tot com una argumentació més per defensar la privatització progressiva del sistema públic de salut, o per introduir factors economicistes en un àmbit tan humà, tan viscut com és el del patiment i la tensió.

Nosaltres, com a representants que som, tenim el deure d'ocupar-nos i preocupar-nos de les condicions que assegurin el benestar dels ciutadans, d'impedir que la lluita per la conquesta de guanys econòmics rompi els equilibris socials bàsics. Per açò jo crec que la proposició no de llei fa referència a un cas concret, a un cas puntual, i ja amb la intervenció el Sr. Bosco Gomila li ha donat aquesta dimensió més ampla, més general, que des d'aquest punt de vista, tant el concret com el general, hem d'estar a favor d'aquesta iniciativa i ens hem de sentir preocupats per tot aquest problema, que és el problema d'avui jo crec principal que hi ha a la nostra societat, en un dels universals com és l'educació o com són altres que tenim a la nostra societat.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Portella, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista. Sr. Gascon, en nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula.

EL SR. GASCON I MIR:

Gràcies, Sr. President. Primer, felicitar el PSM-Entesa Nacionalista per l'oportunitat de presentar aquesta proposició no de llei, tant pel contingut com pel moment en què, com s'ha dit, ens trobam ara sobre les llistes d'espera. Però primer jo voldria dir des del nostre grup, fer tres indicacions prèvies a aquest assumpte, que són -i ho sabem, però jo crec que s'han de dir- que a l'hospital Verge del Toro es donen unes prestacions satisfactòries als ciutadans, que els casos urgents no respecten cap tipus de llista d'espera i s'atenen al moment, i per últim, que avui igual que anteriorment tant els directors com els gerents treballen per disminuir les llistes tant a consulta com a cirurgia. Últimament hem de dir que s'ha contractat un oftalmòleg i un ginecòleg per aquesta qüestió, i és de justícia dir-ho.

Llavors nosaltres ens demanam què passa amb les llistes d'espera i per què hi ha llistes d'espera. Nosaltres creim que sempre hi haurà una mínima llista d'espera a la sanitat pública, les prestacions augmenten, la població torna gran, i els serveis són de bona qualitat; però ha de ser una llista d'espera mínima, ben gestionada i coneguda pels ciutadans. I nosaltres creim que aquí està el bessó de la qüestió. Per açò hi ha ara tant enrenou amb les llistes d'espera, perquè s'ha mentit escandalosament durant quatre anys. S'ha mentit igual que s'ha mentit en les inversions en sanitat que s'havien de fer a Balears -d'açò, en parlarem un altre dia-, s'ha mentit escandalosament. Durant quatre anys el Ministeri de Sanitat i propaganda, i el seu alumne avantatjat aquí, a Reina Esclaramunda, ens està dient que no hi ha llistes d'espera, "*El Insalud reduce en 1.500 los pacientes en lista de espera*", "*Baleares lidera la reducción de la lista de espera*", "*Baleares, la comunidad que más ha reducido la lista de espera*". Quina era la realitat? La realitat ahir a les 10 del vespre és que hi ha dispersió de llistes d'espera, emperò a ginecologia per revisió no apunten fins al mes de setembre, a oftalmologia no apunten fins al mes de setembre, gastroscòpies s'apunten el 22 d'agost, també és cert que hi ha especialitats com urologia que visiten el 14 de juny, però hi ha llistes d'espera, i molt importants.

I açò ja ho havíem dit nosaltres fa temps, ho hem dit, jo record l'última vegada a una compareixença del llavors conseller Sr. Fiol l'any 99, ho vàrem dir el Sr. Sampol, avui vicepresident del Govern, i jo mateix, que el que s'havia fet era canviar la manera de gestionar les llistes d'espera. La llista va passar a ser des del dia que t'apuntes fins al que t'operes o vas a la consulta, a una cosa que li deien *demora media*, que és com allò dels pollastres, si en tens dos, i som dos, i jo me'ls menjo els dos, pollastre per cadascun. Hi havia una demora mitja, què és la demora mitja?, si a mi m'apunten avui i n'hi ha un que espera sis mesos, la demora mitja són tres mesos. Amb un moment varen enllestir les llistes d'espera a tres mesos. A part que molts de professionals dels hospitals saben que no els deixaven apuntar, i les instruccions que hi ha, o que hi havia perquè es gestionessin les llistes d'espera.

Ara ens diuen, de sobte, perquè s'ha de dir, que "*antes se hacían trucos con las listas de espera*", el Sr. Rodrigo de

Santos, però és que abans era ell que els feia, perquè no hi estava jo, a la Direcció Territorial. I açò està dit d'aquesta setmana passada, "*antes se hacían trucos con las listas de espera*", i es reconeix aquí: "*admitió que antes se hacía un truco, que consistía en que cuando la lista superaba los tres meses no se les inscribía, simplemente se les tomaba nota*", la llista d'espera de la llista d'espera, que era el que estàvem dient des de feia dos anys.

Nosaltres donarem suport a la proposició no de llei del PSM. Consideram, ja ho he dit, que sempre hi haurà una mínima llista d'espera, però ha de ser ben gestionada i el més breu possible. I per acabar jo voldria fer dues reflexions. A nosaltres ens queda la preocupació que el director territorial de l'Insalud contradigués l'altre dia, el dia de la inauguració del congrés del Millennium, contradigués la ministra de Sanitat, que va dir que s'obririen els quiròfans a la tarda si era necessari, i que s'augmentaria la feina als centres concertats, no que es passarien malalts a la privada. Ens trobam un titular al *Diari de Mallorca*, i a l'interior veim que no té idea d'augmentar la cirurgia a Son Dureta, sinó "*al concertar con otra clínica privada*". Això és la diferència entre el que diu la ministra i el que diu el director territorial.

I per últim, jo em pregunto, extrapolant això una altra vegada a Menorca, què hagués passat quan demanam si hi ha d'haver 130 llits o 150 llits, si en aquell moment haguéssim sabut que de l'any 94, que hi havia 200 malalts quirúrgics en llista d'espera, ara n'hi ha 1.000, a Menorca?, si sapiguéssim que hi ha set mesos de llista d'espera a traumatologia per posar una pròtesi de maluc? S'haguessin posat els mateixos llits? Serà un dubte que tindrem sempre. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gascon, en nom del Grup Socialista. Sr. Fiol, en nom del Grup Popular, té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Gomila, proposant d'aquesta proposició no de llei, en primer lloc caldria dir que l'hem de felicitar per l'ull clínic, si em permet l'acudit, d'haver presentat aquesta proposició no de llei sense saber que esclataria tot aquest debat nacional envers les llistes d'espera, i que ens permet parlar-ne àmpliament.

Jo he de tenir una primera intervenció per dir que el Grup Popular votarà favorablement aquesta proposició no de llei. Nosaltres volem que resolguin els problemes de la llista d'espera de l'hospital Verge del Toro, de Maó, i incrementar si és possible el nombre de metges que atenen els malalts. Quin dubte hi ha que nosaltres ens adherim a aquesta proposta tan ben duïta, com deia fa un moment, i que ens pareix raonable, però que hem d'emmarcar dins el debat general que s'ha suscitat respecte de la problemàtica de les llistes d'espera.

Jo no sé si vostès tengueren ocasió de veure un debat televisiu al canal 33 fa una setmana, més o menys, on el conseller Rius, persona que per altra banda admir per la seva

habilitat i qualitat humana, explicava a un debat amb els responsables de Santa Creu i Sant Pau de cirurgia cardiovascular, explicaven a l'opinió pública tota la problemàtica de les llistes d'espera a cirurgia cardíaca, i un veia -que evidentment és llec en la matèria, però bé, que té qualche coneixement d'aquest món hospitalari- la dificultat d'entendre aquestes qüestions, quan es planteja que en temes com cirurgia cardíaca conflueixen fins a tres llistes d'espera distintes, segons les patologies col·laterals de les persones que han de ser operades. Això fa que aquest sigui un tema complex, i respecte del qual jo crec que s'ha fet, no en aquesta cambra, naturalment, al carrer i a qualche mitjà de comunicació potser un exercici de frivolitat i també d'una certa demagògia.

Jo no vull entrar en donar dades, que dispòs d'elles, no només d'Insalud a nivell d'Estat nacional, com de l'hospital Verge del Toro, que estan aquí, a disposició de tots vostès, perquè crec que hem d'anar al debat conceptual del problema. Jo no sé si aquests quatre anys s'ha fet abastament; jo el que sí sé és que a l'any 1996 el Govern del Partit Popular a nivell nacional va llençar, el ministre Romy, un pla de xoc contra les llistes d'espera. I això va suposar un increment dels recursos materials i humans molt considerable, i això va suposar que molts de quiròfans s'obriessin els horabaixes, quan abans no s'hi obrien. Això va suposar un increment de l'activitat quirúrgica que permeté descendir en determinades patologies d'una forma molt considerable. És ver que amb altres no, i és ver que hem de saber distingir, com el Sr. Gascon ha dit d'una forma tan clara, i crec que important, el que és urgent del que no ho és tant. Crec que és raonable que sapiguem distingir el que és una urgència d'una persona que té necessitat de ser visitada o intervenguda, d'una persona que ha de passar una revisió, que és una qüestió en principi no tan greu, no tan important, perquè es parteix de la idea que aquella persona està bé.

Evidentment a mi no em pareix bé que hi hagi llistes d'espera de revisions ginecològiques de 18 mesos a Menorca, jo crec que hem de fer qualche cosa perquè això no sigui així, i nosaltres en la mesura de les nostres possibilitats farem perquè això no sigui així, o donarem suport que es faci perquè no sigui així. Però també hem de saber distingir el que és urgent del que és una revisió, perquè, evidentment, com també ha dit el Sr. Gascon i també el representant d'Esquerra Unida i Els Verds, cada vegada més s'ofereixen més serveis, cada vegada els coneixements són més amplis, i la gent vol accedir, com és molt lògic i molt natural, a més serveis sanitaris.

Per tant, evidentment l'Administració ha de donar resposta a aquesta demanda, que és òbvia i que és creixent. I a més no deixa de ser una curiositat que es pugui dir, com s'ha dit avui aquí, que precisament amb tot això el que es fa és afavorir les clíniques privades, afavorir la sanitat privada. Jo no estic molt d'acord, perquè això és un efecte pràcticament inevitable del creixement de la universalització, i jo crec que hem de saber manejar aquesta situació. S'ha dit que sempre hi ha d'haver, sempre hi haurà llistes d'espera, perquè originàriament les llistes d'espera obeeixen a la necessitat de programar les activitats. Per tant, hi ha uns marges que, posem al voltant d'un mes, salvades qüestions urgents de vida o mort, que és un

termini més o menys raonable. Passat això ja entrem en el que són pràcticament demores, i abans no té molt de sentit que no hi hagi aquestes petites llistes d'espera.

Per tant, jo crec que hem de ser capaços d'entendre el problema i hem de ser capaços de transmetre, perquè és la nostra obligació també com a representants dels ciutadans, una idea no favorable al Govern, no els venc aquí a convèncer de res, però sí de racionalitat, de racionalitzar el problema, i de posar a l'abast dels ciutadans els recursos necessaris. Jo vull dir en aquesta línia que ja s'ha reconegut per part d'un dels intervinents, a Menorca s'han incrementat els recursos públics a disposició dels ciutadans, hi ha més metges que fa quatre anys, i s'esperen... Bé, no sé si hi ha més metges, les dades que jo tenc indicades pels responsables de l'hospital, vostès són menorquins, els tres que han intervengut, per ventura ho saben. I a vostè, per cert, que el felicit, perquè vostè ha explicat, amb molta habilitat, que allà on hi ha més llista d'espera és al departament en què vostè ha estat fent feina. No és així? Ah, així ho he entès jo.

En qualsevol cas sí que les dades que tenim és que s'ha incrementat la presència de metges, tant a oftalmologia com a ginecologia, que eren els dos punts crucials de conflicte que motivaven la proposició no de llei. No sé a altres especialitats si hi ha més o menys metges, en aquestes dues, les dades que jo tenc, les podem contrastar, són aquestes i, com es pot imaginar, les fonts de les quals han arribat a aquest que els parla, són bastant creïbles o fiables.

En qualsevol cas, jo crec que hem de fer un esforç per evitar que efectivament el sector priva pugui créixer de l'angoixa o del passar pena de la gent que està a una llista d'espera. Jo crec que el sector privat, si creix, o si ha de créixer és perquè sigui capaç de mostrar-se com una alternativa en unes condicions complementàries, col·laterals, que no tenen a veure amb el patir pena de la gent. Jo en això estic absolutament d'acord amb els plantejaments que s'han fet. Naturalment, acudir a una assegurança privada ha de ser una lliure opció des d'una situació global que els serveis públics, el sector públic dona una atenció suficient i capaç, que és el que desitjam tots, crec, en aquesta cambra.

Naturalment s'ha anat fins i tot a la problemàtica de la cirurgia cardiovascular, que jo crec que efectivament qualche dia, en qualche moment la tendrem en aquesta comunitat, perquè el nivell de l'hospital de Son Dureta mereix, i els ciutadans d'aquestes illes mereixen que aquesta cirurgia es faci des del sector públic, però evidentment això és un procés que no he vist jo que el Sr. de Santos digués que no es farà. Jo he llegit el periòdic, crec que amb la suficient atenció avui matí com per no arribar a aquesta mateixa conclusió; que, per cert, no és el mateix que han fet alguns dels diputats a Madrid del seu grup, que han formulat una pregunta on ja donaven per fet i segur, la Sra. Riera concretament, que aquesta persona que va morir havia d'haver estat inclosa en una llista d'espera, quan les meves notícies són que ni tan sols hi havia possibilitat que estàs inclòs en una llista d'espera, tema que a més es diu si ha d'anar als tribunals, i que veurem com acaba, perquè a mi em preocupa que es faci un excés de... -no, perquè no parl de

vostè, naturalment- un excés d'alarmisme i una dramatització excessiva. A qualcú, fent un poc d'humor negra, ha fet una vinyeta que reflecteix aquesta preocupació dels ciutadans molt bé, la revista *El temps*, que la setmana passada reflectia una sala d'espera on hi havia la (...) de la mort fent cua, esperant, amb un exercici d'humor negre al qui li tocàs a la cua.

Jo crec que darrere tot això s'amaga un problema de finançació. Crec que el que hem de transmetre al Govern central, el que hem de transmetre a Insalud, el que hem de fer veure a les autoritats sanitàries és que..., i esper que la consellera avui al Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut, que es reuneix avui horabaixa, i que la consellera nostra en forma part i participarà en aquest debat, perquè la reunió és només per discutir aquesta qüestió, doncs sigui capaç també de fer veure que aquí hi ha d'haver un esforç de finançació. Jo crec que, l'altre dia donava *El país*, que no sé si ho veren, una dada que em pareix molt interessant, perquè recollia *El país* de dissabte recollia que la despesa sanitària reconeguda per l'OMS a Espanya per habitant és de 1.168 dòlars, i la mitjana comunitària és de 1.743 dòlars.

Per tant, jo crec que hi ha un marge de creixement financer que és el que s'ha d'aconseguir durant el pròxim temps, i naturalment aquest esforç financer s'ha de dur a terme dins el període de quatre anys que ara comença. I naturalment, ha de servir perquè el sector públic doni l'atenció que mereixen als ciutadans, i perquè alleugi les llistes d'espera, que tan perjudicials són per a les persones i per als familiar que s'hi trobin immersos, no tant en la qüestió d'una revisió, que pot ser més o menys important, com en situacions d'assistència concreta o d'una cirurgia emergent i necessària que a vegades podrien haver-se produït.

Per tant, nosaltres donarem suport a aquesta proposició de llei que avui se sotmet a aquest plenari, però també des de la fermesa de dir i de replicar que aquests quatre anys en els quals s'ha fet aquest pla de xoc, no han estat una estafa per als ciutadans, no és ver que no s'hagin disminuït globalment les llistes d'espera, no és ver, perquè això seria un insult a tots aquests metges, a tots aquests cirurgians, a totes aquestes persones que han fet feina, els matins i els horabaixes, perquè s'alleugerís aquesta situació, i seria absurd que haguessin estat oberts tots els horabaixes alguns hospitals, s'hagués fet un sobreesforç a tots els hospitals, i a l'hora de veritat diguéssim, no, és que les llistes d'espera no han millorat, no, jo crec que les llistes d'espera han millorat, i a Menorca especialment, les dades que jo tenc són que han millorat, amb independència que la llista per a les persones que necessiten una revisió, sigui una llista que, efectivament, ha de ser corregida, ha de ser alleugerada, millorada, amb més assistència sanitària, però sense negar que durant aquests quatre anys s'hagi incrementat, ni l'atenció als malalts ni la disposició de metges per resoldre aquesta situació.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Fiol, en nom del Grup Popular. L'intervinent, el Sr. Bosco Gomila, vol intervenir per contradiccions? Si vol, si se sent contradit i vol intervenir, té la paraula per cinc minuts.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Sí, gràcies, Sr. President, nosaltres pensam que si des del Ministeri de Sanitat l'any 96 es va fer un pla de xoc contra les llistes d'espera, el que sí veim és que dins aquest pla de xoc també es va incorporar una manera de tractar aquestes llistes d'espera diferent del que s'havia fet fins ara i que, per tant, com s'ha dit abans, hi havia una llista d'espera per entrar a la llista d'espera. Per tant, aquest pla de xoc, jo pens que va ser més efectiu en tant a les mesures per al tractament que es feien de les llistes d'espera des de les oficines, que no des de l'atenció als mateixos malalts.

Per altra banda, agrair també, així mateix, el suport que donaran tots els grups a aquesta proposició no de llei, perquè l'únic que preteníem, i per açò aquesta proposició no de llei tampoc no incidia molt a atacar el Govern de l'Estat, sinó que l'únic que volíem era que es posessin mesures i se solucionés una situació que nosaltres creim que és molt millorable per als ciutadans, en aquest cas de Menorca, però també de la resta de l'Estat espanyol, i sobretot per als ciutadans amb menys recursos econòmics que tenen dificultats per pagar una visita a un determinat especialista.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gomila.

De les intervencions deduesc que aquesta proposició no de llei es pot aprovar per unanimitat. S'aprova per unanimitat? Queda aprovada per unanimitat la proposició no de llei 2068, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a les llistes d'espera a l'Hospital Verge del Toro de Menorca.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 2097/00, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aplicació de la Llei orgànica 5/2000.

Passam a la següent proposició no de llei, que és la presentada pel Grup Parlamentari Socialista 2097, relativa a l'aplicació de la Llei Orgànica 5/2000. En nom del grup presentant, té la paraula la Sra. Francina Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades. Aquesta proposició no de llei que presenta avui el Grup Parlamentari Socialista és per sol·licitar que s'ampliï el termini de l'aplicació de la Llei Orgànica 5/2000, la llei que regula la responsabilitat penal dels menors, una llei que, començam per dir, des del Grup Parlamentari Socialista veim molt positiva i vèiem molt important que es fes aquesta llei

orgànica. De fet, al Congrés de Diputats de Madrid, el nostre grup ja va demanar successivament que s'acceleràs el tràmit d'aquesta llei, que es va aprovar el mes de gener del 2000, en lloc d'haver-se aprovat molt abans, des del Codi Penal del 95.

Aquesta llei ve arrel del Codi Penal vigent que es va aprovar per la Llei Orgànica 10/95, de 23 de novembre, on es fixava la majoria d'edat penal als 18 anys, a l'article 19 del Codi, i exigeix la regulació expressa de les responsabilitats penals dels menors de dita edat en una llei independent. Per tant, nosaltres ens congratulam que dita llei s'hagi fet, el problema que li veim és que els menors de 16 a 18 anys, passen a ser responsabilitat de la comunitat autònoma, que té la competència en tot el que es refereix a reforma de menors, i que resulta que no se li ha donat una dotació econòmica per tal que pugui ser assumida aquesta nova responsabilitat.

Segons aquesta llei orgànica, tots els menors a qui s'apliqui aquesta llei, gaudiran de tots els drets reconeguts a la Constitució, la Llei Orgànica 1/96, de 15 de gener, de protecció jurídica del menor, així com a la Convenció dels drets dels nins, de 20 de l'11 del 89, i totes aquelles normes contingudes als tractats vàlidament celebrats a Espanya. Als menors de 14 anys, se'ls aplicarà el disposat quant a menors pel Codi Civil i a d'altres disposicions vigents. En canvi, a la gent de 14 a 18 anys, als menors, se'ls aplicarà aquesta nova llei, fins i tot als majors de 18 anys fins a un marge de 21, en aquells casos en què s'hagués comès el delictes abans dels 18 anys.

Les mesures que poden ser imposades per aquesta llei als menors és un internament en règim tancat, residiran al centre i desenvoluparan activitats formatives, educatives, laborals i d'oci; un internament en règim semiobert, residiran al centre però realitzaran fora activitats formatives, educatives, laborals i d'oci; un internament en règim obert, durant totes les activitats del projecte educatiu als serveis normalitzats de l'entorn i residiran al centre com a domicili habitual, amb subjecció al programa i règim intern d'aquest; o bé un internament terapèutic als centres d'aquestes naturalesa, es realitzarà una atenció educativa especialitzada o tractament específic. Això, evidentment, dependrà d'on cregui el jutjat que hagi de ser dut el menor.

Aquesta llei, que va ser aprovada el 12 de gener del 2000, preveu que hi hagi un període d'un any per a la seva implantació, per tant el 13 de gener del 2001, serà ja en plena aplicació, i l'administració, en aquest cas, la nostra comunitat autònoma, es veurà obligada a donar resposta a totes les mesures previstes. El fet que la llei afecti una població entre 16 i els 18 anys, i en alguns casos fins als 21, una franja d'edat que en aquests moments no és competència de la Direcció General de Menorca i, per tant, de la Conselleria de Benestar Social i d'aquest govern, originarà un fort increment de feina, ja que, en alguns casos, es podrà aplicar aquesta llei a majors de 18 anys, fins als 21. També afectarà el fet que, de cada vegada més, augmenta la població procedent de l'estranger, tant de països europeus com d'altres d'estats comunitaris, introduint tota una sèrie de dificultats pràctiques, culturals, religioses, etc. S'ha de comptar també amb un increment de població estacional que és un factor d'atracció cap a les nostres illes de delinqüents

habituals d'altres comunitats i països. La separació del territori de la nostra comunitat autònoma incideix també en el cost de l'aplicació d'aquesta llei, l'aïllament territorial fa que sigui imprescindible la previsió d'una estructura funcional organitzada en torn de les unitats geogràfiques.

La gran problemàtica que ens trobarem en aquesta situació, sorgeix en les mesures de règim tancat o semiobert que obliguen comptar amb centres específics, organitzats per trams d'edat, s'hauran de fer centres per als menors de 14 a 16 anys, i centres diferents per als menors de 16 a 18 anys. Per tant, implicarà la creació de nous centres a la comunitat autònoma, centre per a execució de mesures cautelars i d'internament, entre els 14 i els 16 anys, centre per a l'execució de mesures d'internament en règim semiobert per edat de 14 a 16 anys, fins als 18, nova creació de centre en règim semiobert i obert per a edats entre 16 i 18 anys, i centres territorials, evidentment, per a les illes d'Eivissa, Menorca i Formentera, que es troben en una situació més precària quant a centres per a menors que l'illa de Mallorca.

Atès que les infraestructures que tenim actualment són totalment insuficients, així com els pressuposts ordinaris de la Direcció General de Menorca de la Conselleria de Benestar Social i del Govern, amb tota la seva generalitat, és necessari que es preguin una sèrie de mesures per intentar pal·liar aquesta situació que ens ve damunt amb l'aplicació d'aquesta nova llei. Vull repetir aquí que el Grup Parlamentari Socialista, al Congrés de Diputats i al Senat, es va abstenir en la votació d'aquesta llei perquè demanava, precisament, que hi hagués una finançació per a les comunitats autònomes, el que no és de rebut és que l'Estat espanyol aprovi una llei, que creim totalment necessària i bona l'aprovació, però que aprovi una llei que exigeix haver d'agafar competències noves a les comunitats autònomes i, a canvi, no se'ls doti econòmicament per poder dur a terme aquestes noves competències. La memòria econòmica de la Llei Orgànica 5/2000, que va presentar el Grup Popular a l'Estat espanyol, només preveia una aportació de 5.000 milions al conjunt de tot l'Estat espanyol, aquesta comunitat autònoma, amb els estudis previs que ha fet la Direcció General de Menorca, creu que, com a mínim, necessitarà uns 2.800 milions per tal de poder aplicar correctament aquesta llei a la comunitat autònoma. Altres comunitats, com ara Aragó, han calculat que el seu cost seria d'uns 2.100 milions, Castella-La Manxa n'ha calculat 3.484, Astúries n'ha calculat 1.800, Extremadura 2430, Andalusia 14.000, la Comunitat Valenciana 10.000, Galícia 4.600, per tant, és evident que, si sumam tot això, de cap manera els 5.000 milions que preveuen la memòria econòmica, de cap manera no podran donar la cobertura suficient per poder aplicar aquesta llei en qüestions de seguretat a totes les comunitats autònomes.

Per tant, nosaltres, des d'aquí, demanam que no es comenci a aplicar aquesta llei el 13 de gener del 2001, com té previst l'Estat espanyol, sinó que s'ampliï el termini d'aplicació fins que hi hagi un acord entre les comunitats autònomes i l'Estat espanyol i, evidentment, que aquest acord vengui donat d'una dotació econòmica per tal que aquesta llei pugui ser aplicada de

forma coherent i objectiva, i que sigui beneficiosa per als menors de la nostra comunitat autònoma.

De totes formes, la llei marca que en els primers sis mesos del 2000 es faria una reunió del Govern de l'Estat espanyol, amb totes i cadascuna de les comunitats autònomes, per coordinar l'aplicació d'aquesta llei, però som al mes de juny i encara, malauradament, des del Govern de l'Estat espanyol no s'han cridat les comunitats autònomes per tal de poder arribar a qualsevol acord. Aquesta problemàtica afecta no només les Illes Balears, sinó que hi ha un acord bastant comú entre totes les comunitats autònomes que de cap manera no poden assumir aquesta competència sense la seva dotació econòmica. Per tant, nosaltres creim importantíssim el suport, avui aquí, de tots els grups parlamentaris, per poder intentar incidir en el Govern de l'Estat espanyol que, si volen, i nosaltres creim positiva l'aplicació d'una llei del menor que realment reguli tota la situació dels menors a la nostra comunitat, realment aturin la implantació dia 13 de gener del 2001 fins que hi hagi un acord entre les comunitats autònomes i, fins i tot, evidentment, també es necessiten molt més ajudes per part de jutjats de menors, de fiscalia, això han estat declaracions que hem vist a mitjans de comunicació i que, de totes formes, són necessàries per tal de poder fer una aplicació correcta, i només faltaria que, amb una llei que nosaltres ja deim que ens sembla bé que s'hagi fet, no es pogués aplicar per falta de recursos econòmics. Crec que això seria realment molt desastrós per part de l'Estat espanyol, i crec que d'aquesta manera no es poden assumir competències.

En aquesta comunitat autònoma tenim un gran historial de competències mal dotades, tenim el cas d'educació, tenim casos de competències que s'han passat als consells insulars amb males dotacions econòmiques i que, al final, sabem com repercuteix en empitjorament de la qualitat de vida dels ciutadans, per tant, no deixem que l'Estat espanyol ens transfereixi competències sense dotació econòmica. Per això, des del Grup Parlamentari Socialista, demanam el suport a tots els parlamentaris d'aquesta cambra.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Armengol, en nom del Grup Socialista. Grups que vulguin intervenir en fixació de posicions? Sr. Miquel Nada, en nom del Grup Mixt, Unió Mallorquina, té la paraula.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Els diputats d'Unió Mallorquina, el Grup Mixt, votarà a favor, donarà suport a la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista, per dos motius fonamentals.

Si bé la Llei 5/2000 és una llei imprescindible per tenir una coherència amb el Codi Penal aprovat l'any 95, implica una despesa econòmica important per part de les comunitats autònomes la seva aplicació, i pensam que s'ha de diferir fins

trobar aquesta finançació per part de l'òrgan que va aprovar aquesta llei, és a dir, l'Estat. I m'explicaré.

La Llei 5/2000, reguladora de la responsabilitat penal dels menors, és una llei molt desitjable pels jutjats i per les comunitats autònomes competents en aquesta matèria, ja que l'anterior llei, la Llei 4/92 responia a una situació gairebé d'emergència, atesa la inconstitucionalitat de l'anterior llei. A més, resulta imprescindible, per coherència amb el nou Codi Penal, on es va fixar que la majoria d'edat penal seria a partir dels 18 anys. Des d'Unió Mallorquina pensam que no es pot deixar de banda l'aplicació d'una llei que és valorada molt positivament pel seu contingut, ja que és molt garantista per als drets del menor, del seu procediment i dels principis d'intervenció social, psicològica i educativa. Per això, no es pot desapropiar l'oportunitat de comptar amb un bon text per fer la feina que tots els professionals implicats reclamen.

En aquest sentit, Unió Mallorquina demana que s'accelerín les negociacions del Govern de l'Estat amb la comunitat autònoma i que s'ampliï el termini d'aplicació de la llei fins que se signin els acords que possibilitin l'aplicació de la llei amb tot el seu contingut, de tal manera que abans del 13 de gener de l'any 2001, data en què és prevista l'entrada en vigor d'aquesta llei, la comunitat autònoma disposi dels mitjans necessaris per a la seva aplicació correcta i eficaç. I, d'aquesta manera, al mateix temps, es canviï la mala imatge que actualment es té dels serveis del menor.

Aquesta llei, que ja hem dit que ens sembla positiva, parteix del principi de la resocialització com a regla especial que presideix qualsevol de les mesures a aplicar pel jutjat de menors, abandonant l'antic concepte de reforma usat fins a aquests moments, i construeix un sistema de procediment, d'enjudiciament i de tractament de les conductes delictives o de les faltes que cometen els menors fins als 18 anys, i excepcionalment, com ha explicat la portaveu del grup proponent, fins als 21 anys, fixant de manera clara les mesures o recursos a imposar pel jutjat que s'hauran d'implantar, com obliga la disposició final setena de l'esmentada llei. En aquest sentit, pensam que s'hauran de preveure un gran ventall de mesures de naturalesa educativa, des de l'internament en règim tancat, semiobert o obert, passant per l'internament terapèutic, assistència a centres de dia, permanència de cap de setmana, llibertat vigilada, i fins i tot tasques de reinserció socioeducatives, i algunes d'elles seran de nova previsió, en sintonia amb el que fins ara ha vingut manifestant la jurisprudència, tant del Tribunal Constitucional com la Convenció dels drets dels nins, de 20 de novembre de l'any 89. I, per altra banda, es procedeix a l'extensió de l'àmbit d'aplicació de la llei fins als 21 anys, encara que sigui de forma puntual i per circumstàncies determinades.

Tot plegat, suposa un gran canvi en la situació actual, que desgraciadament s'ha fet palès ja en massa ocasions, de les deficiències de funcionament per manca de mitjans, de les quals no podem oblidar que repercuteixen directament i negativament sobre el menor.

És per tot això, doncs, que es fa necessària una dotació adequada de recursos econòmics per tal d'aprofitar una llei que és valorada molt positivament en el seu contingut.

A les Illes, la matèria d'execució de les mesures judicials sobre el menor recau damunt la comunitat autònoma, la qual cosa implica tota una sèrie de problemes afegits, volem destacar, sobretot, la manca de recursos humans i tècnics.

Hem de pensar, per esmentar només un exemple, que s'hauran de fer diferenciacions quan es creïn centres segons les diferents edats, no serà el mateix internar a centres de nins de 14 anys, que de joves de 21, ja que, els dos tipus de personalitat, mereixen ser tractades de manera ben diferenciada. És per això que seria bo que el Govern de l'Estat dugués a terme transferències econòmiques suficients a la nostra comunitat autònoma, per tal que es dotin de mitjans i mitjans materials que garanteixin l'establiment dels percentatges pressupostaris necessaris per a l'aplicació de la llei d'una manera digna, correcta i eficaç, de la mateixa manera que des d'Unió Mallorquina venim reclamant que les transferències que es transfereixin als consells insulars es dotin d'una manera adient, també no ens cansarem de repetir que és ben necessari reclamar de l'Estat que les competències que hagin d'assumir les comunitats autònomes tinguin un finançament adient i adequat.

A més a més, per tot això, es facilitarà que aquests canvis es facin d'una manera sincronitzada i amb coordinació amb tots els sectors professionals implicats, és a dir, entitats administratives competents, com són els consells insulars o la comunitat autònoma, l'Administració de Justícia, les institucions penitenciàries, la policia, els col·legis professionals, el d'advocats, de psicòlegs, de treballadors socials, que hauran de formar-se de manera especial amb els temes del menor. Per tot això, pensam que tot esforç d'inversió en mitjans humans, tècnics i de formació que es faci en aquest camp, serà poc, per evitar les disfuncions amb les quals es dibuixaria una llei buida de contingut, i aquesta llei, que si bé és desitjada per tot el sector, si no té un finançament adient, no es podrà dur a terme. Per això, des d'Unió Mallorquina i des del Grup Mixt, donarem suport a aquesta iniciativa presentada pel Grup Socialista.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Nadal en nom d'Unió Mallorquina, Grup Mixt. Té la paraula el Sr. Ramon, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Després de les intervencions que m'han precedit, que ja s'ha explicat quasi tot, no queda molt per dir. Jo voldria començar deixant ben clar que la Llei reguladora de la responsabilitat penal dels menors sembla una llei positiva, un avanç important en relació amb la situació anterior, que fins i tot va arribar tard quant que és una conseqüència de la reforma del Codi Penal i realment hauria hagut d'haver entrat en

vigor abans, però, ja dic, és una llei que pensam que és positiva, però que, evidentment, en la pràctica, per intentar posar-la en pràctica xoca amb una sèrie d'obstacles que és necessari resoldre. Començant pel seu desenvolupament reglamentari, per les accions que s'han de dur a terme des del Govern Central, ja s'ha dit aquí, però és important remarcar-ho, la necessitat de coordinació de reunir-se amb els responsables de totes les comunitats autònomes i arribar a acords amb totes, per aplicar-la, l'aclariment de dubtes, de problemes que du la seva aplicació, per exemple, amb els menors de 21 anys, que avui en dia ja són a la presó, com els afectarà?, són qüestions que encara no són prou aclarides, i, en tot cas, volem dir que aquesta llei no és únicament una llei que reguli la justícia juvenil, la responsabilitat penal dels menors, sinó que, en si mateixa, de fet, és una llei de transferències, una llei que transfereix, des de la responsabilitat de l'Estat a les comunitats autònomes, una sèrie d'obligacions i que pensam, com han dit els altres portaveus, que això no estava previst en la dotació corresponent ni de lluny.

Per tant, és completament justificada, pensam nosaltres, la proposició no de llei que veim avui aquí, de totes maneres hem de dir que esperam que de les gestions que es facin, aquest retard en l'aplicació que es demana pugui ser absolutament mínim i que, en tot cas, el que s'ha de resoldre, de manera ràpida, és la dotació econòmica de tots els mecanismes necessaris a la nostra comunitat autònoma, com també a totes les altres, de tal manera que aquesta aplicació es pugui fer d'una manera correcta i amb mitjans suficients.

Gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta segona substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Ramon. En nom del PSM, té la paraula el Sr. Buele, per un temps de deu minuts.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, membres del Govern. La representant i portaveu del Grup Parlamentari Socialista ens ha presentat, d'una manera molt clara, quina és aquesta proposició no de llei que presenten a la consideració d'aquesta cambra i que fa referència a l'aplicació de la Llei Orgànica 5/2000, una llei que regula la responsabilitat penal dels menors.

Nosaltres volem començar dient, des del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista, que consideram que aquí, a les Illes Balears i a la resta de l'Estat, i ens atreviríem a dir per tot el món, qualsevol govern s'ha de prendre la protecció dels menors amb molta cura, amb molta cura, perquè és un dels elements més complexos a l'hora d'atendre'ls amb polítiques que siguin el més correctes possibles, i quan nosaltres deim que s'ha de fer amb molta cura, volem fer present en aquest moment la poca cura amb què es transferien determinades competències que feien referència a l'atenció que s'havia de

dispensar a uns nins i a unes nines que havien estat en mans d'homes i dones de bona voluntat que ho anaven fent a la seva manera i que, sota la protecció del Tribunal Tutelar de Menors, llavors varen aconseguir, després de no poques lluites i esforços per part de la gent que s'hi havia dedicat més intensament, es va poder aconseguir, tira a tira, que aquesta atenció fos dispensada des de les institucions públiques, ens agradaria molt que en aquest moment, aquesta atenció que s'ha de prestar als menors no es fes amb la poca cura amb què es va dur a terme la primera passa, sinó que aquesta segona fos més ben duta.

I ho deim així perquè creim que, en la política de protecció i atenció al menor, no només hi queda implicat aquell menor afectat directament per haver comès qualche actuació o qualche acció penalitzada, ho feim perquè també afecta el conjunt de la gent adolescent, i és bo o serà negatiu que una determinada política, que hauria d'anar orientada precisament a fer veure que el compliment de la llei és beneficiós per al ciutadà, que el compliment de la llei és beneficiós per al conjunt dels ciutadans, això, fins i tot des del punt de vista pedagògic, si no ho feim bé, correm el risc de caure en aquests errors en els quals ja hem caigut altres vegades, on la gent més jove és la gent que més rebutja el que és legal.

Un segon aspecte que voldríem dir és que en aquesta comunitat autònoma, per ventura, de totes les de l'Estat, sinó la que més, és una de les que més pot reclamar amb més motiu el fet que l'aplicació d'aquesta llei que haurà de començar a vigir de forma plena a partir del proper mes de gener, sigui retardada aquesta aplicació, sigui ajornada, entre d'altres motius, i ho ha indicat i assenyalat la diputada portaveu del Grup Parlamentari Socialista, perquè és una comunitat autònoma molt afectada per la venguda incessant de famílies nombroses amb fills que freguen el límit que es marca amb aquesta llei, i aquest augment és incessant, el conseller d'Educació i Cultura ens ho ha repetit aquí contínuament, a Palma, des que s'ha començat el curs, 1.200 alumnes més; a Eivissa, la meitat; aleshores, per a nosaltres és un fet que val la pena tenir present per poder reclamar del Govern de l'Estat que, efectivament, l'aplicació d'aquesta llei pugui ser ajornada.

Veim, per tant, molt convenient i acceptable i, per tant, que tenguim el nostre suport, la sol·licitud que ha fet el Grup Parlamentari Socialista, perquè s'ampliï el termini d'aplicació d'aquesta llei que vol regular la responsabilitat dels menors a l'àmbit penal.

I, finalment, per acabar, sí que creim que és necessari que aquest parlament es posi d'acord a insistir, una vegada més, que no podem continuar acceptant transferències de competències amb recursos que estiguin per davall de les necessitats que es requereixen per poder-les exercir, tenim també massa exemples, massa pràctica i massa experiència en aquest sentit. És per això que veim d'imperiosa necessitat que s'urgeixi al Govern de l'Estat a fer les transferències econòmiques suficients perquè es pugui aplicar correctament aquesta Llei 5/2000, que efectivament reguli d'una manera eficient i de la manera més pràctica possible, aquesta responsabilitat penal dels menors, i ja que estam massa avesats

a rebre competències que tenguin uns recursos molt per davall de les necessitats que es requereixen, nosaltres també donarem suport a aquesta segona part de la proposició no de llei que presenta el Grup Parlamentari Socialista, reclamant del Govern de l'Estat que aquestes transferències siguin fetes de manera suficient.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Buele. En nom del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la diputada Aina Castillo.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, aquest grup parlamentari anuncia des d'un principi que no pot donar suport a aquesta proposició no de llei.

L'anomenada Llei penal del menor, la Llei 5/2000, de 12 de gener, elaborada pel Partit Popular va ser aprovada amb el consens de tots els grups polítics del Congrés i dels serveis corresponents de les comunitats autònomes que varen tenir l'oportunitat de participar en el debat. Aquesta és una llei valenta, és una llei innovadora, que per primera vegada recull la problemàtica específica del menor infractor penal amb la finalitat reeducadora o sancionadora educativa que tendeix a evitar la reincidència d'aquests menors i, el que és més important, eleva l'edat penal als 18 anys. És a dir, actualment, segons la legislació vigent en aquests moments, els menors entre 16 i 18 anys que realitzin una infracció penal van a la presó, i segueixen el règim general previst per als adults, fet que normalment provoca que aquest menor surti pitjor -no ens hem d'enganyar- del que ha entrat.

Però amb l'entrada en vigor d'aquesta llei, i ho dic perquè els senyors diputats tenguin en compte la seva importància, un menor d'aquesta edat, fins i tot fins als 18 anys i, en determinats casos, fins al 21 anys, infractor penal, estarà sotmès a un règim especial que està previst a la Llei, amb l'ingrés a centres diferenciats i amb la possibilitat d'aplicar-li mesures alternatives a l'internament tancat que possibilitaran que aquest menor pugui ser reeducat i sotmès a un control específic, sempre amb la finalitat de recuperar-lo per a la societat i que pugui, una vegada complida la pena, per dir-ho de qualche manera, tornar a ser una persona normal i sense perill per a aquesta societat.

El debat d'aquesta llei, de totes maneres ja es va dur al Congrés i crec que no fa falta repetir-lo aquí. Si cal dir que és una llei que ha estat esperada, que el Partit Socialista té com a reivindicació històrica elevar l'edat penal als 18 anys, sempre ho han dit així, i per tant no entenem per què ara vénen i ens diuen, ens demanen que instem per a una ampliació del termini d'aplicació que, perdoni que li ho digui, supòs que es vol referir a una ampliació del termini d'entrada en vigor, perquè un

termini d'aplicació crec que no és correcte. Ara tenen el que volien, el que varen reclamar des de fa molts anys, encara que va ser el PP el que va fer aquesta llei perquè vostès realment no varen fer res, i ara que ho tenen no ho volen aplicar; no només no ho volen, sinó que a més no poden, però no poden per un tema econòmic, només, sinó per la seva ineficàcia en la gestió de la Direcció General de Menors.

Aquest, senyors diputats, és un tema que consideram que ha d'estar per sobre dels interessos polítics, i precisament per això, perquè l'interès del menor és superior i és l'important, no ens venguin a dir que no tenen doblers per aplicar aquesta llei. L'entrada en vigor de la Llei penal del menor és vera que ha de menester un esforç gran per part de les comunitats autònomes, però és una qüestió de voluntat, voluntat de cada comunitat autònoma que prioritzi aquestes actuacions en favor dels menors.

És una llei de la qual ja fa temps que es parla, és a dir, que no és una cosa que hagi entrat en vigor o que s'hagi aprovat el gener d'enguany i que vengui de bell nou, és a dir, ja fa temps que se'n parla i s'ha pogut dur una política de previsió, i vostès, que es qualifiquen de progressistes i tenen a més el govern a la Direcció General de Menors, haurien pogut preveure en els pressuposts de l'any 2000 una partida amb aquesta finalitat. Però no ho han fet; per això els dic que no és una qüestió econòmica, perquè altres comunitats sí que ho han fet; per exemple podríem parlar de València, o de Catalunya, o del País Basc o de Madrid, que sí ho han tengut previst i no tenen cap problema per posar en funcionament aquesta llei el gener del 2001.

Vostès han fet alguna cosa?, han previst qualche partida amb aquesta finalitat? El Govern balear ho ha fet? Crec que no, senyors diputats. Jo crec que han esperat, amb l'excusa que no tenien doblers han dit: "esperarem", encreuen els braços i diuen "Bé, esperarem els doblers de Madrid, i si no vénen els doblers de Madrid no ens posam a fer feina". Això no és més que una demostració més de la seva inactivitat durant aquests deu mesos. Han dit "esperarem els doblers i fins que no arribin no ens posarem a fer feina". Però l'entrada en vigor d'aquesta llei no pot ser ajornada, perquè representa la consagració de la majoria de l'edat penal als 18 anys, segons ha recollit el Codi Penal del 95, i no seria coherent, des d'una perspectiva progressista, pretendre ajornar ara l'efectivitat d'aquesta equiparació.

Per altra banda, la Llei desenvolupa un sistema sancionador pedagògic que ha de ser aplicat de la mateixa manera a tot el territori nacional i que, he repetesc, ha estat aprovat amb tot el consens de totes les forces polítiques de l'Estat i els serveis corresponents de les comunitats autònomes. El Partit Socialista es va abstenir a la votació en el Congrés, és vera; donava suport a la finalitat, vostè mateixa ha defensat la llei aquí davant; va ser una qüestió econòmica, només, però jo li dic que no es tracta d'esperar els doblers i després fer feina, sinó que crec que hi ha d'haver una previsió. Això seria realment una política progressista.

Efectivament el tractament de responsabilitat penal té dos pilars fonamentals, un és l'Administració de Justícia, que jutja les conductes i pren les mesures més adients, i també les administracions autonòmiques, competents per a l'execució d'aquestes mesures. Però no es tracta de noves competències, com vostès volen vendre; aquestes competències ja estan assumides per la comunitat des de l'any 92, amb la Llei 4/92, de 5 de juny, i amb aquesta llei ja es varen transferir els mitjans personals i materials adients. És cert que es preveuen diferents mesures, noves dotacions de places de magistrats per a les noves sales de menors, jutges, fiscalies, però també està prevista la seva dotació abans del 2001, i entren dins les paritats que el Govern de l'Estat ha manifestat i fixat per a aquesta legislatura per donar suport decididament a l'agilitat de la Justícia i el pacte d'estat per a la Justícia.

També el Govern de l'Estat ha manifestat que treballa activament per dur a terme les reformes necessàries de la *Ley Orgànica del Poder Judicial* i la *Ley de demarcación y planta judicial*, és a dir, que el gener del 2001 el Govern de l'Estat ho tindrà tot a punt per poder aplicar aquesta llei.

El problema, com ja els he dit, és una qüestió de voluntat de cada comunitat autònoma de prioritzar aquesta política del menor, i el seu problema, que és la vertadera raó del perquè demanen ara la moratòria, és que no han fet res, han encreuat els braços a l'espera dels doblers i han dit: "donarem la culpa a Madrid". Aquesta és la seva política progressista.

Però no, no és així, no ens enganem. Si ho ha fet comunitats com València, Madrid, el País Basc o Catalunya també ho podem fer aquí i, a més, li vull dir una cosa: es dediquen a manipular la informació per crear una alarma que realment no existeix, perquè la consellera de Benestar Social, la Sra. Caro, va fer una compareixença on ens va dir que es preveia que devers 500 milions, perdó, que a 500 menors, els seria d'aplicació aquesta nova llei que ha d'entrar en vigor l'any que ve; però la veritat és que jo no sé d'on ha recollit aquestes dades, perquè segons les meves dades, directament recollides del Centre Penitenciari, tenim que entre 18 i 21 anys només hi ha 28 reclusos, entre 16 i 18 anys n'hi ha tres, i que mai no han passat dels 40 o 42 i, a més, no tots, després de l'aplicació d'aquesta llei, han d'estar en règim tancat, és una llei que preveu altres mesures alternatives que el jutge pot decidir, és a dir, que segurament menys del 50% hauran de passar al Pinaret, com vostè deia. A més ens deia que els fiscals també estaven en contra i crec que recordar que en una reunió que hi va haver a Eivissa fa poc varen dir que no podien donar suport a la moratòria.

Crec que ja està bé que, que han de deixar de fer oposició, que vostès governen i que és hora que es posin a fer feina. Des de l'1 de gener d'enguany fins a avui, dia 6 de juny, no han fet res. Des d'ara fins al 13 de gener del 2001, que és quan entra en vigor aquesta llei, depèn de la seva política de prioritzar aquest tema del menor i de la delinqüència juvenil que ens han de demostrar que realment el seu grup dóna suport, Sra. Armengol, a una política vertaderament progressista.

Per tot això li puc avançar, bé, li dic que des del Grup Parlamentari Popular no podem donar suport a aquesta proposició no de llei. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Castillo. Per contradiccions té la paraula la diputada Francina Armengol en nom del Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats, senyores diputades, Sra. Castillo, realment increïble la intervenció que acabam de sentir aquí per part del Grup Parlamentari Popular. Ningú, i jo crec que ho he intentat explicar el millor que he sabut, ningú no ha posat en dubte que aquesta llei era important i que s'havia d'implantar. De fet li he dit que nosaltres, des del Grup Parlamentari Socialista en el Congrés dels Diputats, ja vàrem dir moltíssimes vegades al Govern de l'Estat espanyol del Partit Popular que acceleràs els tràmits per aplicar aquesta llei, ja que el Codi Penal que va fer el Partit Socialista el 95 ja deia que s'havia de fer aquesta llei, en el 96 vàrem deixar de governar i per tant corresponia fer-ho al Partit Popular, i va estar fins al 99 a començar a fer els tràmits; per tant, quatre anys perduts en poder fer una llei de responsabilitat penal del menor.

Nosaltres, en el debat d'aquesta llei al Congrés, Sra. Castillo, ens vàrem abstenir, i ens vàrem abstenir no pel contingut de la llei, sinó perquè no creim de rebut que les comunitats autònomes hagin de tenir un pes econòmic que no els competeix. Quan es transfereix una competència a qualcú, malgrat vostè digui que no és una transferència de competència, és evident que els joves de 16 a 18 anys, quan no eren responsabilitat, fins ara, de la comunitat autònoma, passaran a ser responsabilitat de la comunitat autònoma. Això significa que la comunitat autònoma haurà de pagar els centres adients, el personal docent i tot allò que faci falta perquè aquests joves puguin tenir la protecció que els és necessària. Per tant, no vengui aquí a tergiversar les coses. El que no és de rebut és que vostè vengui i defensi que paguem això els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears amb les nostres imposts i no ho pagui l'Estat espanyol que és a qui correspon perquè fins ara era una competència assumida per l'Estat espanyol.

La memòria econòmica, vostè em parla de les grans virtuts de la llei. Jo les grans virtuts de la llei no li he dit el contrari, nosaltres no venim aquí a debatre la llei, veim aquí a debatre si tenim doblers per poder-la dur a terme, i no en tenim, no en tenim perquè l'Estat espanyol, que era qui els havia de donar, no ens els ha donat, així de clar. La memòria econòmica de la llei preveia 5.000 milions de pessetes per a tot l'Estat espanyol; li dic que els estudis de la Conselleria de Benestar Social preveuen que en valdrà 2.800 només a la nostra comunitat autònoma, Castella-La Manxa 3.500, però per no dir comunitats autònomes que li puguin ser dubtoses, Galícia preveu 4.600 milions de pessetes per a ella tota sola. Per tant, és realment incomprensible com vostè pot pensar que és assumible el

pressupost que dona l'Estat espanyol per poder complir aquesta llei, que sigui suficient per a totes les comunitats autònomes.

Vostè diu que això és una voluntat que ha de tenir el pacte de progrés o aquest govern per dur endavant la protecció de menors. Miri, evidentment aquest govern té tot l'interès del món en poder posar aquesta llei en pràctica, però la vol posar en condicions realment favorables per als menors, que és del que parlem aquí, del tema dels menors, i el que no pot ser és que es faci una llei, no es doni cap dotació econòmica i després s'espera que els ciutadans d'aquí haguem de pagar el que no ens correspon i amb els nostres imposts haguem d'assumir unes competències que són de l'Estat espanyol, així de clar: els 16-18 anys no són fins ara competència de la comunitat autònoma, entraran a ser-ho en el 2001.

I és molta barra dir que aquest govern no ha fet res des que està a la comunitat autònoma governant. A mi m'agradaria saber què va fer l'anterior Direcció General, perquè quan es varen començar a fer els tràmits d'aquesta llei en el 99, hi va haver moltes comunitats autònomes que varen reclamar a l'Estat espanyol que no s'aprovàs la llei sense dotació econòmica i curiosament el Govern de les Illes Balears no va obrir la boca en un tema que anava en contra dels ciutadans de les Illes Balears. Nosaltres no volem això d'un govern d'aquestes illes, nosaltres d'un govern d'aquestes illes volem que defensi els interessos dels ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears, i és el que fa la Direcció General de Menors i és el que fa la Conselleria de Benestar Social, no el que feien abans, que tancaven la boca perquè el Sr. Aznar deia: "Això va així", i això anava a missa, tant si anava bé als ciutadans d'aquestes illes com si no anava bé, i això no va bé...

(Remor de veus)

...no va bé que haguem de pagar nosaltres unes coses que no ens competeixen, Sra. Castillo.

Per tant, nosaltres volem que aquesta llei s'apliqui el més aviat possible, però volem tenir els doblers suficients per poder-la aplicar, i amb la seva intervenció i amb el que he pogut llegir del que es va dir en el Congrés dels Diputats, realment fa la impressió que el Partit Popular va aprovar una llei de responsabilitat del menor perquè no li quedava un altre remei perquè venia obligat pel Codi Penal, però que no tenia cap tipus de voluntat perquè s'aplicàs correctament, perquè aquesta és l'única forma d'explicar que es faci una llei i no es doti econòmicament les comunitats autònomes. Aquesta és l'única forma d'explicació que jo hi veig, com a mínim.

Per tant, jo crec que aquell que no té interès en els temes de protecció de menors no és aquest govern que està aquí assegut, és el Govern de l'Estat espanyol que aprova una llei que no es pot aplicar sense dotació econòmica, i això va així amb totes i cada una de les competències que es transfereixen. Tant si li agrada, a vostè, com si no, això és una competència transferida de l'Estat espanyol sense cap dotació econòmica a la comunitat autònoma de les Illes Balears i vostè aquí no haurien de fer el paper de submisos del Govern de l'Estat

espanyol, del que diu i mana el Sr. Aznar, sinó que aquí haurien de venir, que per això han estat elegits, a defensar els interessos dels ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears, i realment és molt deplorable veure que venguin a fer aquí un paper de submisos del Govern espanyol.

Moltes gràcies.

(Aldarull i aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom en nom del Grup Socialista. Armengol, perdó.

Substanciat el debat passàrem a la votació.

Demanaria als senyors i a les senyores diputats que votin a favor d'aquesta proposició no de llei que es posin drets, per favor. Moltes gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra, posin-se drets, per favor. Moltes gràcies.

Resultat de la votació: Són 28 vots a favor; 26 vots en contra; en conseqüència queda aprovada aquesta proposició no de llei 2097, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a l'aplicació de la Llei Orgànica 5/2000.

Arribats a aquest punt de l'ordre del dia i consultada la Mesa, hem decidit suspendre la sessió fins a les 16,30 de l'horabaixa.



DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma

